

brat *frančišek* 3

»Narava ljubezni je v tem, da gre
človek ven iz sebe, da bi se napotil
k sočloveku.«

- Srce, odprto za ves svet
- ODGOVORNOST ZA STVARSTVO
- »Memoriale Propositi (1221-2021)«
- Kako živijo naša bratstva
v »korona času«?

Urednikova beseda

Franciškov duhovnost

VSI SMO BRATJE

Naša evangelizacija

SKRB ZA NAŠ SKUPNI DOM – kateheze OFS
Zadnji teden januarja je tekla vsa Slovenija.
Ne verjameš?

Členimo Vodilo

16. člen

Franciškov svetni red

Obletnica vodila:

»Memoriale Propositi (1221-2021)«

Zgodovinski okvir

Adele Brise

Iz naših družin

Kako živijo naša bratstva v »korona času«?
100-letnica krajevnega bratstva OFS Sostro

Živi rožni venec

Žetev

Iz Franciškovih logov (revij)

Franciškov prijatelj

Med nami

Mladi Francišku

Drugo, misijonsko obarvano zorenje
Zakonca Gaberšček: Lojze in Tantely

Korenine in sadovi

Javier Garrido: Rožice sv. Franciška (62)

Sveta dežela

Sveta dežela: korenine vere in Cerkve
Nova Štifta na Dolenjskem
Romanje v Assisi, Greccio, La Verno
Romanje v Sveto deželo

Razvedrilo

Sirup iz smrekovih vršičkov
Nagradna zlogovna izpolnjevanja

Brat Francišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zbvf/revija_BF

Izdajatelj:

Založba Brat Francišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbvf/

Za založbo:

Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:

Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Franciškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto: revija.bf@fsr.si
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Francišku)
Fani Pečar OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:

Aleš Porenta

Fotografije:

Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:

Tina Bruno, Založba Brat Francišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.700

Naslov uredništva:

Ul. škofa Maksimilijana Drževiča 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.

Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:

Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;

sklic na 00 700-21.

ali

Člani ŽRV nakazujte prispevke na:

Založba Brat Francišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;

sklic na 00 700-21.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Po dobrem letu boja z virusom in epidemiološkimi ukrepi smo vsi že rahlo naveličani vsega tega. Počasi se sicer izvijamo iz primeža koronavirusa, saj se povečuje preceppljenost, pa tudi upoštevanje ukrepov kaže svoje sadove. Kdaj bomo torej svobodno zadihali iz polnih pljuč in zapeli iz vsega srca, brez skrbi da bomo s tem koga okužili ali bili sami deležni okužbe. Ne vemo. Upam, da čim prej.

V tokratni številki revije *Brat Francišek* se bomo seznanili »s srcem, ki je odprto za ves svet«. S. Metka Kos FMM je za nas prebrala in zapisala razmišljanje ob tretjem in četrtem poglavju okrožnice papeža Franciška *Vsi smo bratje*.

Nova kateheza OFS v skrbi za naš skupni dom nas osvešča v odgovornosti za stvarstvo.

Ob 800-letnici vodila OFS »*Memoriale Propositi (1221-2021)*« je generalni minister OFS Tibor Kauser napisal pismo, v nadaljevanjih pa bomo spremljali pot vodila.

Med znanimi člani Franciškovega svetnega reda bomo tokrat spoznali Adele Brise, ki je hodila od hiše do hiše in otroke versko poučevala.

Verjetno se je marsikdo spraševal, kako živijo bratstva OFS v »korona času«? Odgovore je za nas poiskala Mateja Trajbarič OFS.

Živi rožni venec v rubriki ŽETEV prinaša nove duhovne spodbude, ki jih pripravlja p. Krizostom Komar OFM.

Za Franciškovo mladino in druge je v mesecu februarju potekalo že drugo e-srečanje na temo zorenja. Tokrat je bilo pod drobnogledom misijonsko zorenje, med gosti pa misijonarka s. Urša Marinčič ŠSSFKK in zakonca Gabršček.

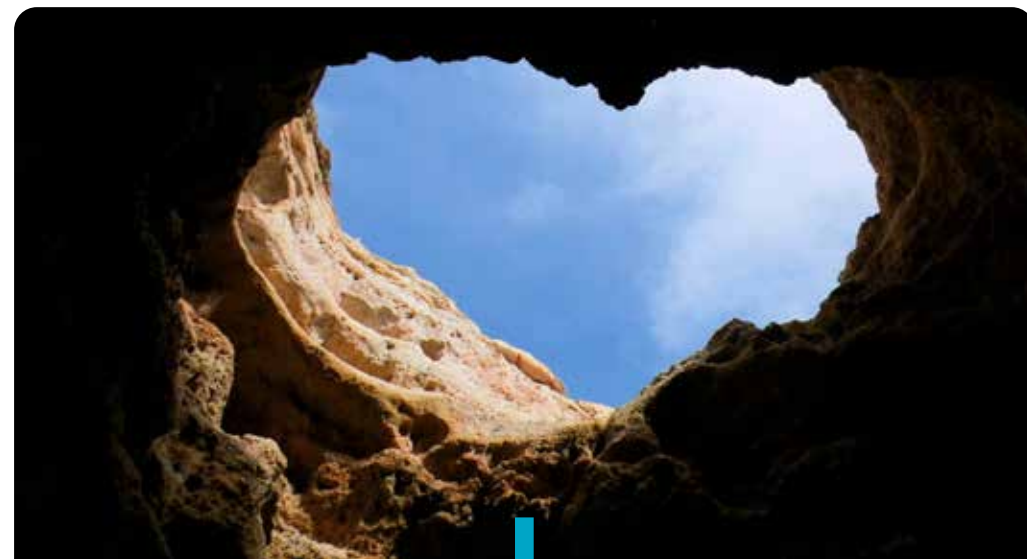
Svetodeželska rubrika nam prinaša prvo nadaljevanje razmišljanja o romanjih, ki ga je napisal p. Frédéric Manns OFM, prevedel pa p. Stane Zore OFM.

Med pozabljenimi spretnostmi bomo tokrat našli priljubljen napitek: sirup iz smrekovih vršičkov. Poglejte, kako ga lahko sami pripravite!

Vsem želim prijetno branje, pa zdravi ostanite!

Vse dobro!

br. Janez Papa

VSI SMO BRATJE

V letu 2021 v rubriki *Frančiškova duhovnost* spremljamo razmišljanja ob okrožnici papeža Frančiška »Vsi smo bratje« (Fratelli tutti), ki je izšla v Assisiju na predvečer praznika sv. Frančiška Asiškega, 3. oktobra 2020. V tretji številki je pred nami tretje in četrto poglavje, v katerih papež spodbuja, naj »izstopimo iz samih sebe«, da bomo v drugih našli »povečanje biti«, ko nas bo odprlo bližnjemu v skladu z dinamiko ljubezni, ki nas nagiba k »vesoljnemu občestvu«.

Srce, odprto za ves svet

Pomlad je in ujela sem trenutek časa, da občudujem cvetoče popke dreves na našem vrtu. Toliko različnih barv in oblik. Ta podoba ponese moje misli k naši skupnosti. Naša različnost in bogastvo naših kultur se najbolj pokaže pri praznikih, pri pogovorih o pomembnih temah, pri načinu komunikacije ... V različnosti je lepota, je izziv živeti edinost, je tudi križ, ko kdaj ne razumem drugačnosti kulture moje sestre. Kakor koli obračam, vsekakor je zame velik privilegij živeti v mednarodni skupnosti. Naša ustanoviteljica, Marie de la Passion, je zapisala: »Ves svet je naš dom.« Po več kot sto letih pa papež Frančišek naroča nam sestrām, vsem kristjanom in ljudem dobre volje v svoji okrožnici »Vsi smo bratje«, naj bo naše srce odprto za ves svet. Te njegove besede so preroške. Čas preizkušnje, ki ga je sprožila korona, nam kaže koliko ljudi med nami je bolnih, osamljenih, zapuščenih, koliko ljudi brez doma.

V tem času korone, ko kar nekaj pastoralnih aktivnosti odpade, večkrat

premišlujem o tem, kaj je bistveno za vsakega kristjana, da bi živel svojo poklicanost Jezusovega učenca. Papež Frančišek nam v tem svojem dokumentu ponuja odlično snov za premišljevanje. V tretjem poglavju nas vabi, da izstopimo iz samih sebe, da bi bilo naše srce odprto za bližnjega. Če pripadaš le sebi in skrbiš le zase, hodiš po poti smrti. Mnogo ljudi v tem potrošniškem svetu se ujame v to past. Ko pa se srečajo s praznino v srcu, jih prevzamejo strah, nemoč, včasih celo obup.

Gospod nam je pokazal pot ljubezni, pot podaritve, ki nas edina pripelje do polnega življenja. Narava ljubezni je v tem, da gre človek ven iz sebe, da bi se napotil k sočloveku. Ko imam nekoga resnično rad, celo pozabim nase, tako me prevzame moč odnosa, ko sem z njim. Vendar je sprejemanje

sestre, brata večkrat tudi polno izzivov. Spominjam se, ko sem bila v Franciji v skupnosti s sestrami iz Azije, Afrike in Evrope. Ko sem s sestro Vietnamko imela nekaj manjših konfliktov, sem jih poskušala rešiti s pogovorom. To je še samo poslabšalo položaj. Potem sem vprašala za nasvet starejšo sestro, ki mi je dejala: »Ti razmišljaš kot Evropejka in rešuješ nesporazume s pogovorom. Azijci pa so drugačni, oni o tem ne govorijo, ampak razrešijo konflikt s pozornostjo.« Potrebovala sem čas, da sem sprejela, da moj način ne deluje. Starejša sestra pa mi je še rekla: »Obuj si njene čevlje, pa jo boš začela razumeti!« Mislim, da je to eden od najboljših nasvetov, ki mi pomaga pri sprejemanju drugačnosti, pa ne le sester iz drugih kultur, s katerimi živim, temveč tudi pri sprejemanju ljudi

nasploh. V Franciji sem se srečevala z ljudmi drugih narodnosti vsepovsod: v naši stolpnici, kjer smo sestre imele skupnost, v župniji, na fakulteti, na cesti. Tako se ti po nekaj letih pogled zelo razširi. Ko sem se po štirih letih vrnila domov, sem nepričakovano doživela kulturni šok. Morala sem se soočiti z našo slovensko zaprtostjo do tujcev. Ko si enkrat sam tujec, razumeš kako veliko pomeni, ko si sprejet, spoštovan in razumljen. Pred kratkim sem srečala ženo Malgašino, ki v Sloveniji živi že več kot 20 let. Pripovedovala mi je, da večkrat doživi hladen tuš, ko sreča nepoznane ljudi. Tako ji je starejša gospa, katero je prišla negovat na dom, rekla: »Črna pa me že ne bo umivala.« Po nekaj tednih pa je ta gospa priznala svoji hčeri, da tako dobre negovalke še ni imela.

Lepota ljubezni je v tem, da se sprejemamo takšne, kot smo, in skrbimo drug za drugega. In k temu nas vabi papež Frančišek, ko v nas želi prebuditi občutljivost za probleme današnjega časa ter za ljudi, s katerimi se srečujemo. Solidarnost lahko pokažemo na veliko načinov. Lahko migrantu ponudimo topel obrok ali ostarelemu sosedu prinesemo hrano iz trgovine. Moram priznati, da se Gospodu večkrat zahvalim, ko na naša vrata pošilja klošarje in uboge. Res je, da vedno niso zadovoljni z našim dnevnim menijem. Tistim, ki jih že dalj časa poznamo, damo tudi kak priboljšek. Tako se Roku srce zasmeji, če mu zraven zrezka dodam še žlico majoneze in kečapa. Rečem si: »Če me sestre ne jemo vsega, zakaj ti ubogi ne bi smeli povedati, kaj imajo radi?« Ko na sočloveka pogledaš z ljubeznijo, se vse spremeni, mar ne?

s. Metka Kos FMM

SKRB ZA NAŠ SKUPNI DOM – kateheze OFS

Pred dobrimi petimi leti (leta 2015) je papež Frančišek podpisal dokument *Laudato si'* (Hvaljen, moj Gospod), ki predstavlja nov korak v družbenem nauku Cerkve in zemljevid za izgradnjo pravičnejše družbe, zmožne varovati človeško življenje in celotno stvarstvo. Ob tej okrožnici so nastale kateheze, ki jih bomo pregledali v letošnjih številkah Brata Frančiška. Smiselno je, da vzporedno z njimi ponovno preberemo tudi samo okrožnico, ki jo lahko najdemo v slovenščini na svetovnem spletu.

ODGOVORNOST ZA STVARSTVO

Svetopisemski odlomek -1 Mz 1,26-31

Bog je rekel: »Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost! Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej zemlji ter vsej laznini, ki se plazi po zemlji!« Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril.

Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: »Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji!« Bog je rekel: »Glejta, dajem vama vse zelenje s semenom, ki raste po vsej zemlji, in vse sadno drevje, katerega sadje nosi seme. Naj vama bo v hrano. Vsem živalim na zemlji, vsem pticam na nebu, vsemu, kar se giblje po zemlji in ima v sebi življenje, dajem v živež vse zelene rastline.« Zgodilo se je tako. Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro. In bil je večer in bilo je jutro, šesti dan.

Člen Vodila in/ali Konstitucij OFS

Vodilo OFS, člen 18:

Spoštujejo naj druge stvari, tako žive kot nežive, ki »nosijo pečat Najvišjega«, in naj se trudijo, da skušnjava izkoriščanja premagajo s Frančiškovim duhom vesoljnega bratstva.

Konstitucije OFS, člen 18:

Ko posnemajo sv. Frančiška, zavetnika ekologov, naj pospešujejo dejavne pobude za ohranitev stvarstva, sodelujejo pri naporih za preprečevanje onesnaževanja in uničevanja narave in ustvarjajo pogoje življenja in okolja, ki ne bodo ogrožali človeka.

Razmišljanje

Tokrat se za začetek ustavi ob Molitvi indijskega vaščana (J. Gnanabaranam), ki nas uči, kako malo je potrebno, da smo zadovoljni.

»Gospod, ne pritožujem se, da še nimamo električne napeljave, zahvaljujem pa se Ti za zvezde in srebrno luno.
Ne pritožujem se, da ne morem v opero, zahvaljujem pa se Ti za koncert, ki mi ga prirejajo ptički na drevju.

Ne pritožujem se, da nimamo napeljanega vodovoda, zahvaljujem pa se Ti za potoček blizu vasi in monsunsko deževje, kadar pride.
Ne pritožujem se, da pri nas ni raznih spomenikov, zahvaljujem pa se Ti za metulja, ki se poigrava s cveticami v gozdu.
Ne tožim, da tukaj še nimamo telefona, zahvaljujem pa se Ti, da smem za svoje prijatelje od daleč moliti.
Ne pritožujem se, da pri nas ni velikih filozofov, zahvaljujem pa se Ti, da moremo Tebe poznati in Vate verovati.

Ne pritožujem se, da v vasi nimamo gostilne, zahvaljujem pa se Ti, da so moji sovaščani gostoljubni ljudje.
Ne pritožujem se, da smo revni in neizobraženi, zahvaljujem pa se Ti, da nas bogatiš in nas učiš ljubiti.«

V tretjem poglavju okrožnice *Laudato si'* se papež Frančišek ustavi ob analizi sedanjega stanja. O tehnologiji pravi takole:

»Človeštvo je vstopilo v novo dobo, v kateri nas je moč tehnologije pripeljala

na razpotje. Smo dediči dveh stoletij velikanskih valov sprememb: parni stroj, železnica, telegraf, elektrika, avtomobil, letalo, kemična industrija, sodobna medicina, informatika, nedavno digitalna revolucija, robotika, biotehnologija in nanotehnologija. Prav je, da se tega napredka veselimo in da smo navdušeni nad številnimi obsežnimi možnostmi, ki jih odpirajo te novosti, saj »sta znanost in tehnologija čudovit plod človeške ustvar-

jalnosti in Božji dar.« Spreminjanje narave, da bi imeli od tega koristi, je značilno za človeški rod od njegovih začetkov, in na ta način tehnika »izraža stremljenje človekovega duha po postopnem premagovanju določene pogojenosti materialov.« Tehnologija je našla 'zdravilo' za nešteto težav, ki so človeka mučile in omejevale. Posebno v medicini, inženiringu in komunikacijah lahko napredek samo cenimo in smo zanj hvaležni. In kako ne bi priznali vsega truda številnih znanstvenikov in tehnikov, ki so pripravili alternative za trajnostni razvoj?

Pravilno usmerjena tehnološka znanost ni samo sposobna proizvesti resnično dragocene stvari, ki izboljšujejo kakovost človekovega življenja; od malih gospodinjskih strojev do velikih prevoznih sredstev, mostov, zgradb, javnih prostorov. Sposobna je namreč tudi proizvesti lepoto ter omogočiti človeku, zasidranemu v gmotni svet, »skok« v območje lepega. Ali lahko zanikamo lepoto letala ali nekaterih nebotičnikov? Obstajajo dragocena likovna in glasbena dela ustvarjena s pomočjo novih tehničnih naprav. Na ta način v ustvarjalčevi želji po lepoti in v tistem, ki to lepoto zre, nastane preskok proti določeni čisto človeški izpolnjenosti.

Vendar pa ne smemo podcenjevati dejstva, da nam jedrska energija, biotehnologija, informatika, poznavanje našega

Za premišljanje

Kje in kako sodobna tehnika in razvoj prinašata dobro in kje sta nam v breme? Kakšen svet bi radi zapustili zanamcem? Koliko je v meni izkoriščevalnega odnosa do stvari?

DNK in druge možnosti, ki smo jih dosegli, dajejo strahotno moč. Še več, tistim, ki imajo znanje in predvsem ekonomsko moč za njeno izkoriščanje, daje celo presunljivo prevlado nad vsem človeškim rodом in celotnim svetom. Človeštvo ni še nikoli imelo tolikšne oblasti nad samim seboj in nič nam ne jamči, da jo bo uporabljalo za dobro, posebno če upoštevamo način, s katerim se je poslužuje. Spomnimo samo na atomske bombe, odvržene sredi 20. stoletja, pa na veliko tehnološko razkazovanje nacizma, komunizma in drugih totalitarnih režimov z namenom uničenja milijonov ljudi. In ne pozabimo, da ima vojna industrija danes na voljo precej pogubnejša sredstva. V kakšnih rokah je in v kakšnih lahko konča tolikšna moč? Grozno tvegano je, ker je le-ta v rokah majhnega dela človeštva.

Oblast in moč se lahko tudi izrabljata. V moderni dobi je moč zaznati začetek čezmernega antropocentrizma (povečevanja človeka), ko človeško bitje več ne prizna svojega pravega mesta, ki mu na svetu pripada, temveč se začne sklicevati le nase, se osredotoči le nase in na svojo lastno moč. Iz tega izhaja logika »uporabi in odvrzi«, ki opravičuje vsakršno odmetavanje, tako okoljsko kot človeško, kajti drugega in naravo ima preprosto le za predmet. Iz tega izhaja cela paleta oblik obvladovanja. Ta logika vodi k izkoriščanju otrok, zapostavljanju ostarelih, zaslužnjenju, v precenjevanje sposobnosti trga, da se človek lahko ravna le po lastnih načelih. Nadalje vodi ta logika v trgovino z ljudmi, s kožami živali, ki so na tem, da izumrejo, ter z »okrvavljenimi diamanti«. To isto logiko imajo številne kriminalne združbe, trgovci z organi, mamili, kakor tudi izločanje novorojenčkov, ker niso v skladu z načrti njihovih staršev.

Če želimo pravilno zastaviti ekologijo, je potrebno ponovno ovrednotiti delo in premisliti, kakšna naj bodo znanstvena raziskovanja.

Molitev

Bog Stvarnik, zahvaljujemo se za vso lepoto tvojega stvarstva. Dal si nam poseben privilegij, da zanj skrbimo. Zvesti Bog, ohranjevalec vsega stvarstva, dal si nam posebno dolžnost, da molimo z upanjem, saj Ti po Kristusu že deluješ, da bi vse stvarstvo spravil s seboj in ga prenovil. Pomagaj nam, da bomo spremenili svoje življenje, postali ljudje sprave in gradili pravične odnose z vsem stvarstvom.

Bog Stvarnik, daj nam svojega Duha, da bomo skupaj nastopali za obnovo stvarstva in naši prihodnji generaciji predali varno okolje in podnebje. Naša skrb za zemljo naj bo dejanje slavljenja in pokorščine Tebi. Pridi k nam Tvoje kraljestvo, zgodi se Tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Prosimo Te, da bi mogli prisluhni krikom okrog nas; usmerjaj naša dejanja, da bodo v sozvočju z vsem stvarstvom.

Amen

16. člen

24. junija 1978 je papež Pavel VI. potrdil novo Vodilo OFS in leta 2018 smo praznovali 40-letnico tega dogodka. Eden od rezultatov je tudi nova rubrika v Bratu Frančišku (in na spletni strani OFS) Členimo Vodilo, kjer so na kratko razloženi posamezni členi Vodila. Za razlage skrbi s. Mojca Špende.

Razlaga vodila – 16. člen

»Delo naj cenijo kot dar in kot deležnost pri stvarjenju, odrešenju in služenju človeški skupnosti.«

Ljubezen do dela je ena izmed temeljnih usmeritev Frančiškove duhovnosti. Prve strani Svetega pisma nam govorijo o Božjem delu in njegovem počitku. Vsak človek ima pravico do dela in hkrati dolžnost, da ga dobro opravi. Pred očmi mora imeti Boga Očeta, ki je na koncu vsakega dne stvar opazoval ter presodil, »da je bilo dobro«.

Delo je Božji dar, da bi lahko vsakdo daroval svoje umske in fizične sposobnosti drugim in Bogu. Gotovo delo zahteva tudi žrtve, spremljata ga znoj in trpljenje. Tudi o tem spregovori Sveto pismo: »V potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne povrneš v zemljo, kajti iz zemlje si bil vzet« (1 Mz 3,18-19). S svojim delom sodelujemo pri odrešenju, ki ga je za nas zaslužil Jezus Kristus s svojim življenjem in trpljenjem.

Določena dela zahtevajo usposobljenost, redno izpopolnjevanje, druga natančnost, stalnost, pozornost, zaupanje, in to kliče brate in sestre OFS, da na te izzive odgovarjajo po najboljših močeh. Pomislimo na brate in sestre, ki delajo kot

medicinske sestre ali zdravniki. Že njihova vedrina in ljubezniva prisotnost vliva trpečim upanje in pogum. Mnogi delajo v vzgoji in izobraževanju in se trudijo s svojim zgledom pri mladih zgraditi temelje za izgradnjo boljše družbe. Vsako delo prinaša nekaj dobrega, četudi se ne vidi jasno in glasno. Naša dolžnost je le, da ga opravljamo dobro. Zakaj delo, ki je dobro opravljeno, je znamenje reda in harmonije našega notranjega sveta. Uboštvo namreč ni v nasprotju z delavnostjo in »čistočo«. V Vodilu sv. Frančišek zapiše tudi: »Delajo naj tako, da se bodo ogibali lenobe, ki je sovražnica duše, vendar pa da ne bodo ugašali tistega duha svete molitve in pobožnosti, ki mu morajo služiti vse časne stvari.«

Kaj pa bratje in sestre v pokoju? Medtem ko uživajo zasluženi počitek in se zahvaljujejo Bogu za vse, kar so naredili, lahko še vedno darujejo svoj čas za različna dela v služenju bližnjim.

Posebno odgovornost pa imajo tisti, ki so na vodilnih položajih, da bodo vedno bolj človeški glede na čas in ritem dela. Bratje in sestre OFS dobro vedo, da je izkoriščanje malih proti krščanski morali in da tako delo ni Bogu po volji.

Ne pozabimo; pri vsakem delu odseva način življenja in duhovnost vsake osebe.

Obletnica vodila: »Memoriale Propositi (1221-2021)«

Drage sestre in bratje s celega sveta!

Gospod naj vam podeli svoj mir!

V pismu, ki vam je bilo poslano 10. januarja 2021 in v katerem je bilo napovedano praznovanje 800. obletnice vodila »Memoriale Propositi (1221-2021)«, je bilo tudi napisano, da boste dobili gradivo, ki ga lahko uporabite kot vzgojni material v mesecih februar, maj in avgust. Teme za to gradivo so sledeče:

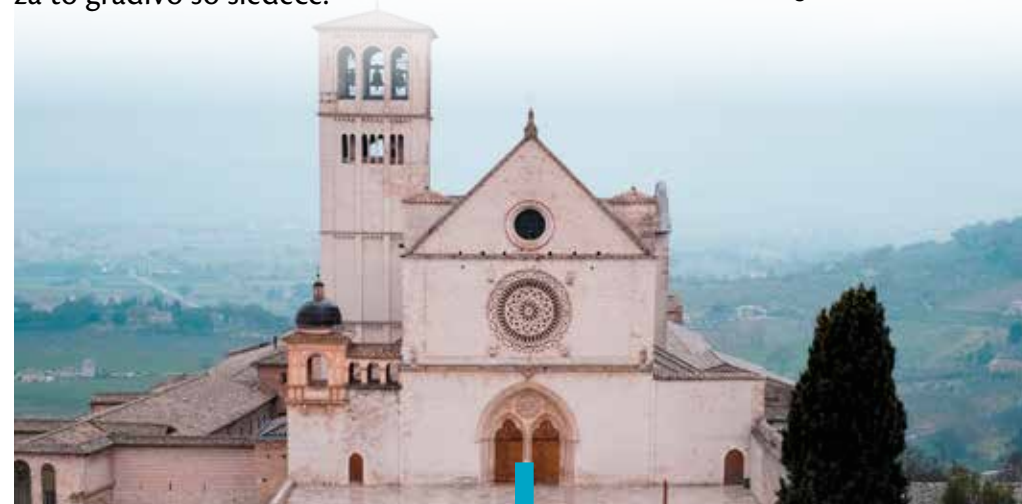
Februar – ZGODOVINSKI OKVIR
Maj – BESEDILO »MEMORIALE PROPOSITI« IN NJEGOVA ANALIZA
Avgust – SEDANJA VREDNOST

To gradivo je mišljeno kot pomoč pri formaciji krajevnih bratstev v tem letu. Z aktualnim pismom je poslan prvi del gradiva.

S prošnjo za posredovanje pri serafskem očetu sv. Frančišku in naši dragi sestri Klari vam pošiljamo bratske pozdrave.

Rim, 16. februar 2021

Vaš brat
Tibor Kauser
generalni minister CIOFS

Zgodovinski okvir

avtor: Ottaviano Turrioni,
predsednik bratstva OFS Cannara
- Perugia, s pomočjo br. Alfreda
Parambathuja OFMConv,
generalnega duhovnega
asistenta OFS

Uvod

Doba svetega Frančiška (1182-1226) je sestavni del obširnega pojava družbene, ekonomske in verske prenove in preroda, ki je potekal v 12. in 13. stoletju in med katerim je fevdalna družba zašla v krizo ter se je počasi oblikoval nov red, bolj skupnostni in državljanski, ki so ga spremljala nova in zanimiva verska vrenja.

V Cerkvi so bili razlogi korupcije in posvetnosti že dolgo prisotni na različnih ravneh: vmešavanje politične oblasti (cesarjev svetega rimskega cesarstva začenši s Karlom Velikim v 9. stoletju) v postavljanje škofov in papeža je močno prispevalo k pokvarjeni morali pri mnogih članih cerkvenih ustanov.

1. Reformno gibanje benediktinskega izvora

Pojav, ki se je v zgodovino zapisal kot »reformno gibanje« Cerkve, se je začel s samostanom v Clunyju (Francija), ki je bil ustanovljen leta 910 z namenom, da se Cerkev vrne k evangelijskim izvirom in se olajša vrnitev k izvirnemu pravilu sv. Benedikta. Moč tega samostana, ki je kmalu postal središče visoke duhovnosti, je bila posledica dejstva, da je papež opata naredil neposredno odvisnega od Svetega sedeža in ga je izvil iz škofove jurisdikcije, kar je bila »revolucija« glede na običaje tistega časa, ko je bilo za dostojanstvo škofov običajno, da so veljali za ljudi višjega razreda, ki jih je politična oblast čislala ali jih upoštevala.

Zgledu Clunyja so sledili samostani v Camaldoliju (ustanovil ga je sv. Romuald leta 1012) in Vallombrosi (sv. Janez Gualbert leta 1036) ter druge samostanske ustanove, kot so kartuzijani (sv. Bruno iz Kölna, 1030-1101) in cistercijani (sv. Robert iz Molesmeja, 1024-1111, predvsem pa sv. Bernard iz Clairvauxa, 1090-1153).

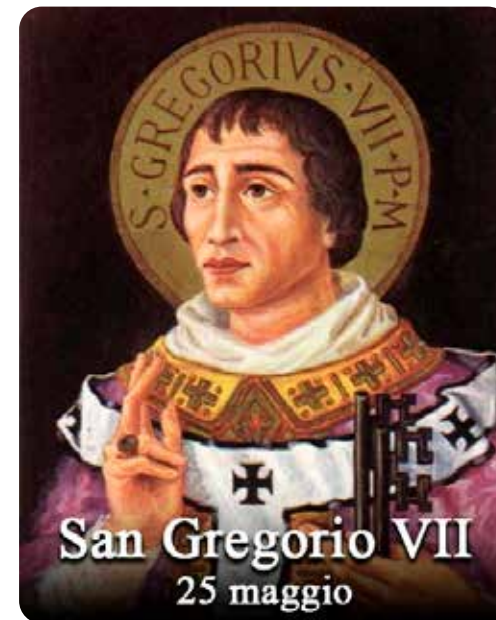
2. Evropski preporod

Prispevek teh meniških redov h krepitvi zavedanja, kako pomembno je vračanje k evangelijskemu duhu v

povezavi z novimi vidiki življenja, se je pridružil novo nastajajočemu pojavu »evropskega ponovnega rojstva« po letu 1000 in je bil izjemen.

To ponovno rojstvo je določalo več dejavnikov: konec barbarskih vpadov, precejšnja demografska rast, propadanje fevdalizma kot političnega sistema, širitev mest, gospodarski in kulturni razvoj ter reformna gibanja v Cerkvi, ki jo je obremenjevalo predvsem dvojno precej razširjeno zlo: simonija (trgovanje s cerkvenimi službami) in konkubinat (priležništvo, kršitev cerkvenega celibata). Ti razvadi sta bili močno povezani s politiko vmešavanja tako cesarske politične oblasti kot tudi sekularnega fevdalizma v življenje Cerkve.

V boju Cerkve, da bi se rešila cesarske moči in si povrnila svobodo, se pojavita dve postavi papežev, papež NIKOLAJ II. (980-1061) in predvsem papež GREGOR VII. (okoli 1015-1085).

Papež Nikolaj II. si je zelo prizadeval, da papeža ne bi več volili duhovščina in rimsko ljudstvo ter bi ga moral odobriti cesar, temveč naj bi ga izvolil samo kolegij kardinalov (sinoda iz leta 1059). Spor se je zaostрил pod papežem Gregorjem VII. in cesarjem Henrikom IV. Ta dva sta bila glavna protagonista tako imenovanega »boja za investituro«, ki je trajal več desetletij in se je končal leta 1122 z Wormskim konkordatom, kompromisom, ki je sicer bil izvor nesoglasij v naslednjih obdobjih, hkrati pa je pomenil priznanje papeške avtonomije.

3. Od meniške duhovnosti do rojstva nove duhovnosti laikov

Omenili smo meniške redove. Temelj njihovega predloga za krščansko življenje je bilo prepričanje, da je zemeljska resničnost vir duhovne nevarnosti in da lahko samo osebni odnos med Bogom in človekom, ki živi v odrekanju in strogosti življenja v samostanu, odpre pot do odrešenja. Gre za vizijo, ki je bila seveda nasprotna tisti pri duhovščini, ki je prakticirala simonijo in priležništvo in se posvečala posvetnim interesom. Vsekakor je ta meniški ideal, ki je sicer v svoji zgradbi ohranjal prvine fevdalnega sistema (mnogi menihi so izhajali iz plemiških družin, nastanek novih opatij so pogosto financirali veliki plemiči ...), kar nekaj časa dajal hrano veliki verski vnemi, ki je privlačila številne.

Vendar pa so velike spremembe v družbi po letu 1000 vplivale tudi na način, kako so versko razsežnost svojega življenja živeli laiki: pojavila se je nova vest, bolj pristna občutljivost, bližja prvotni Cerkvi, ki je želela prinesiti evangelij v vsakdanje življenje, Cerkev v svet in obuditi zavest, da lahko tudi laiki živijo evangelijsko sporočilo v svojem

vsakdanjem življenju. Resnično nova misel v primerjavi s tem, kar so verjeli prej, da je mogoče doseči krščansko popolnost le v »contemptus mundi« (zaničevanju sveta), torej meniškem ali puščavniškem življenju z zavračanjem družbe in posvetnih skrbi.

tiste, ki so se po odločitvi za krst namenili uskladiti svoje življenje z Božjo voljo. Vendar pa niso bili vedno dosledni in tisti, ki so še naprej resno grešili, so lahko dosegli odpuščanje, če so resnično spremenili svoje notranje življenje in vsakodnevno vedenje s pokoro, ki je bila sestavljena

Močna želja po vrnitvi k duhu evangelija pa je v nekaterih primerih povzročila tudi ostro nasprotujoče drže z odporom proti Cerkvi in korupciji tistega dela njene hierarhije, ki je cerkveno poslanstvo naredila posvetno. Gibanja, kot so katari, valdenzi, arnaldisti in humiliati, so se rodila kot upor proti takšnemu stanju stvari, vendar so kasneje šli veliko dlje in začeli podpirati doktrinalna stališča, ki veljajo za heretična in jih je Cerkev obsodila kot takšna (koncil v Veroni, 1184).

4. Spokorniška tradicija in njen razvoj po letu 1000

V zgodovini Cerkve je spokorniško gibanje zelo starodavno. Vključevalo je

iz molitev, odpovedi, miloščine ... Vstop v »pokoro« je posameznik izrazil med javnim obredom v navzočnosti škofa in s tem sprejel novo stanje, ki je bilo razvidno za vsakogar: sedež v zadnjem delu cerkve, klečanje, obrabljena spokorniška obleka, obriti lasje, dolga brada ... Šele po odsluženem času, ki je bil določen za pokoro, so ga sprejeli v red spokornikov, katerih življenjski slog je poleg bornih oblačil (tunike) zahteval, da zavrnejo opravljanje del, ki bi lahko škodovala njihovi duši, na primer trgovska in finančna dejavnost, pa tudi sodelovanje pri ljudskih praznovanjih in predstavah. Prav tako jim je bilo prepovedano nositi orožje in sodelovati v vojnah.

Druge značilnosti spokornikovega življenja so bile: **postenje** v skladu s tem, kar so zahtevali cerkveni predpisi, zlasti trije letni posti: na veliko noč, po binkošti, za božič; **prostovoljno bičanje** je veljalo tudi kot kazen, ki je nadomestila druge; **romanje**, t.j. potovanje v oddaljene kraje velikega verskega pomena, je bilo oblika pokore v vseh stoletjih. Še eno spokorniško stanje, za katero so se lahko odločili tako menihi kot laiki, je bilo **puščavništvo**, osamitev od sveta z namenom, da bi iskali zgolj in samo Boga.

5. Laiki v odnosu do »bratovščin«

Velike gospodarske in družbene preobrazbe so odsevale tudi v razvoju »spokorniškega stanja«: nič več ni pomenilo »pobegniti od sveta«, da bi posameznik sledil krščanskemu idealu, temveč »ostati v svetu« in postaviti evangelij v središče, da bi posnemal ubogega in ponižnega Kristusa.

Ta želja, da bi dosegli tako visok ideal, je povezala številne laiške vernike, ki so v nekaterih primerih ustanavljali skupine ali »bratovščine« poročenih in celibatov, ki niso nujno živeli skupaj, enako

pa so se zavezali spokornemu življenju, istemu vodilu »Propositum vitae« (prim. p. RIVI, *Frančišek Asiški in laiki njegovega časa*, zbirka TAU / 2, Rimini 2004, str. 64). Papež Inocenc III. (1160-1216) je modro sprejemal nova laiška gibanja v okvir Katoliške cerkve in je bil naklonjen spokorniškim gibanjem: tako je znova odprl primer humiliatov in jih odobril s pismom iz junija 1201. To pismo je vsebovalo *Propositum* (vodilo), ki je urejalo način življenja humiliatov: ponižnost, potrpežljivost, dobrotelost, post in molitve so bili njegova navdihujoča načela. Zato lahko štejemo tretji red humiliatov za obliko življenja, ki se je nekako dogajala pred Frančiškovim tretjim redom.

Izjemna človeška in verska izkušnja Frančiška Asiškega pa je bila tista, ki je končala dolg proces obnove spokornega načina življenja. »V njem je mogoče hkrati dojeti vrhunec najpristnejših človeških in krščanskih teženj laikov in najsvetlejši predlog rešitve ...« (p. RIVI, *Frančišek Asiški ...*, str. 72). Njegov vzor, njegove besede so hranile prepričljiv razcvet žensk in moških, ki so v različnih oblikah stopili na pot krščanske popolnosti.

6. Frančišek spokornik

Ko Frančišek doume, da skušnjave sveta (denar, sanje, da se uresniči kot vitez, sodelovanje pri izkušnjah vesele skupine tovarišev ...) njegovemu življenju ne morejo dati globljega pomena, začne svoje notranje potovanje in išče nov življenjski slog, ki ga pripelje do tega, da odkrije in zaživi središčno vlogo evangelija.

Na začetku svoje nove verske izkušnje Frančišek začuti klic spokorniške duhovnosti, kot je sam zapisal v Oporoki:

Gospod je tako dal meni, bratu Frančišku, da sem začel delati pokoro. Ko sem namreč bil še v grehah, se mi je zdelo zelo zoprno videti gobavce. Gospod pa me je sam pripeljal mednje in bil sem usmiljen z njimi. In ko sem se oddaljil od njih, se mi je to, kar se mi je zdelo zoprno, spremeniло v sladkost za dušo in telo. Nato sem še malo počakal in zapustil svet.

Toda izraza »zapustil svet« ne bi smeli razumeti kot beg s sveta, umik v samostan ali življenje v gozdu ali na puščavniški vzpetini. Osama, v kateri je živel Frančišek in njegovi prvi spremljevalci, je »splošno premikanje, ki nikakor ne izključuje stika s svetom ...«, in njegova želja, da bi »se oblikoval po evangeliju, ga je lahko samo še bolj premaknila v smer apostolskega

življenja, t.j. bolj aktivnega življenje med ljudmi« (G. CASAGRANDE, *Red za laike. Pokora in spokorniki v trinajstem stoletju, v Frančišek Asiški in prvo stoletje frančiškove zgodovine*, Torino 1997, str. 238).

Tomaž Čelanski sam v *Vita Prima* (Prvi življenjepis, 35) poudarja, da se je Frančišek zavedal, da ga je Bog poslal, da pripelje k Njemu duše, za katere je umrl, in če naj verjamemo Rožicam (*Actus Fioretti*, poglavje XVI), je bil Frančišek v to prepričan, ko se je zatekel po nasvet k bratu Silvestru in sveti Klari. Toda Inocenc III. ga je tudi spodbujal, naj nadaljuje s pridiganjem, kot pripoveduje Tomaž Čelanski (*Vita secunda* - Drugi življenjepis, 17), ki zapiše:

Nato je Frančišek na podlagi priznanja, ki ga je dobil, začel sejati semena kreposti in s še večjo vnemo oznanjeval po mestih in vaseh.

Gre za pridiganje, naslovljeno na vse: ženske in moške, mlade in stare, zdrave in bolne, delavce in kmete, plemiče in navadne ljudi ... Gre za sporočilo spreobrnjenja in pokore, željo, da bi dosledno živeli evangelij. Tema »pokore« je bila osrednjega pomena za življenje svetnika in njegovo oznanjevanje. Kakšna pa je njegova vsebina?

Dve različici Pisma vernikom lahko štejemo za jedro njegovih »pravil življenja in odrešenja« (A. FREGONA, *Frančiškov svetni red*, str. 83), ki izhajajo iz ljubezni do Boga in se udejanjajo v ljubezni do bližnjega in do sovražnikov, v usmiljenju, dobroti, ponižnosti, čistosti, preprostosti, zaničevanju telesa in njegovih razvad, pogostem opravljanju spovedi in udeležbi pri evharističnem obhajilu ... To so pokazatelji življenja, ki jih Frančišek in njegovi prvi tovariši ponujajo pri stiku z ljudmi, pri pridiganju, ki oznanja spokojnost in optimizem, pokazatelji,

ki so sposobni še povečati naraščajoče število ljudi, poročenih in celibaterjev, ki so se odločili živeti kot spokorniki, ki pa ostajajo na svojih domovih in se ne odrečejo družini in svojemu delu.

Sklep

Stanje prostovoljne pokore je torej obstajalo že od starodavnosti in je bilo oblika življenja, ki jo je Cerkev priznala za tiste laike, ki so jo nameravali sprejeti, in jo je bilo mogoče izraziti v različnih oblikah. Drugačna, nova in izvirna je bila »oblika življenja«, ki jo je Frančišek predvidel za laike in je bila osnova za močno oživitev spokorniškega gibanja, zlasti v osrednji in severni Italiji: pojav, ki je bil tako pomemben, da ga je upoštevala tudi rimska kurija.

S tem pa smo prišli do vprašanja vodila **Memoriale Propositi** iz leta 1221.

Se nadaljuje.

Darovi za revijo Brat Frančišek februar - marec 2021 = 3785 €

- 5 € Neža Berne, Marn Uros,
- 10 € Marija Mikek, NN, Cibej Rihard, Aleksandra Plesnicar, Bizjak Frančiška, Peneš Marjan, Cebokli Feliks, NN, Drnovsek Sara, Likar Cvetka, Franc Zalesnik, Greif Veronika, Toplak Albin
- 15 € Habjanic Jozica, Meta Novak, Jozef Gartner, Partl Zdenka, Hedvika Blatnik, Turk Terezija Marija, Modrijan Marija, Matej Secnik, Demsar Darinka, Roman Kricaj, Tavčar Rudi, Veronika Fister, Janez Gregorc
- 18 € Marija Valerija Reberc
- 20 € Sidonija Turner, Magda Gros, Čadež Marica, Marija Rak, Danica Seban, Marija Zveglic, Magda Gros, Strašek Franc, Mojca Susnik, Tisel Majda, Berlec Viktor, Nikolaja Malalan, Pavlič Marija, Viktor Konjedic, Katarina Kovse, Cirila Tomažič, Jožica Brulc, Kranjc Tanja, Peter Skoberne, Rožman Jože, Ganic Clavdija Marija, Žunija Sv. Križ Gabrovka, Salezijanski Zavod Rakovnik, Župnija Rovte, Vlasta Lipovsek, Župnija Hajdina, Marija Šelih, Furlan Boris, Marjanovič Ivanka, Ahej Marta, Nevenka Meglic, Čadež Marija, Stanislava Valic, Jozef Gostecnik, Stariha Marija, Solske Sestre, Frizerski Salon Marusa, Maruska Mra Vlje s.p., Fras Srečko, Nadija Markezic, Zveglic Marija, Penzion Sreca, Magda Gros, Maček Alojzija
- 25 € NN, Vacovnik Irena, ŽU Bela Cerkev, Stefka Goltnik, Župnija Vojnik, Ana Kamenšek, Franc Likar
- 27 € Hozjan Ema
- 30 € Anica Ranfl, Župnija Drežnica, Kajetan Gantar, Solske Sestre DND, Toman Vanda, Potokar Tomaz, Andrej Glavan, Barbara Pernus Groselj, Župnija Odranci, Marija Prusnik, Kenda Marija, Šoberl Barbara, France Orazem, Porenta Marjetica, Levar Helena, Hack Janos
- 35 € Črnič Robert, Tone Vidic, Zdenka Kocan, Sturm Daja
- 40 € Matjaž Delčnjak s.p., Kranjc Kristina, Lukner Tatjana, Nada Krulič
- 50 € Alma Prijon, Franciska Modrijan, Stiglic Neda Jozefa, Vrtovec Marija, Marija Fercak, Sabolič Katja, Župnija Zgornji Tuhinj, Slamnik Zofija, Zelko Nada, Marn Skok Sonja, Jurkovnik Olga, Ivanka Meglen
- 60 € Župnija Zg Tuhinj 20, Ana Matanič
- 100 € Kenda Marinka, Peregrin Stegnar, Franciskanski Samostan Kostanjevica, KB FSR Sv. Trojica, Solske Sestre - Gorica
- 110 € Župnija Sostanj
- 130 € FSR Sv. Jožef
- 150 € Traven Marija

Znani člani Frančiškovega svetnega reda

Adele Brise

Adele je bila rojena 30. januarja 1831 v kraju Dion-le-Val v Belgiji. Čeprav se o njeni mladosti ve bolj malo, je znano, da je bila priljubljena pri ljudeh zaradi prijaznosti, pobožnosti in zaupanja v Marijino vnebovzetje. Še kot otrok je s še nekaj dekleti sklenila, da bo vstopila v red, posvečen materi Mariji, in odšla v misijone. Medtem ko so njene prijateljice to naredile, je sama ostala doma. Ko je bila stara 24 let (leta 1855), je skupaj s svojima staršema emigrirala v Ameriko, čeprav je ravno zaradi svoje zaobljube kolebala, ali naj se jima pridruži ali ne. Njen duhovni spremljevalec ji je svetoval pokorščino, med drugim ji je rekel: »Če je takšna božja volja, boš postala redovnica tudi v Ameriki.« Naselili so se v Wisconsinu. V oktobru leta 1859 je Adele doživela prvo od treh Marijinih prikazanj. Zagledala je

gospo, oblečeno v belo, z rumenim pasom in krono iz zvezd na glavi. Stala je med dvema drevesoma. Adele jo je nepremično in nemo opazovala. Po nekaj minutah je videnje izginilo, ostal je le bel oblak.

Nekaj dni kasneje, 9. oktobra, ko je bila na poti k sveti maši, se ji je zgodilo drugo prikazanje. Po maši je o prikazovanjih povedala svojemu spovedniku, ki ji je svetoval, da naj ob ponovnem prikazanju vpraša prikazen, kdo je in kaj želi od nje. To je storila, ko se ji je Marija prikazala tretjič. Odgovorila ji je, da je kraljica nebes, ki prosi za spreobrnjenje grešnikov, in da naj tudi Adele sama stori enako. Hkrati je dobila naročilo, da

naj zbere otroke in jih začne poučevati o veri (katekizem, kako se pokrižati in kako pristopiti k zakramentom). Marija ji je zagotovila svojo pomoč pri tej nalogi.

Na kraju, kjer se je Marija prikazala, je Adelin oče postavil kapelo, Adele pa je začela uresničevati zaupano poslanstvo, kar je počela vse do svoje smrti leta 1896. V letih med 1840 in 1850 je prebivalstvo v Wisconsinu močno naraslo in Cerkev ni bila sposobna zagotavljati dovolj duhovnikov. Zato mnogi otroci niso bili dovolj poučeni v verskih zadevah, kar je šlo na roke Adelinemu poslanstvu. Tako je hodila od hiše do hiše in otroke versko poučevala.

Kmalu so se ji pridružila še druga dekleta in ustanovile so skupnost, ki je živela po načelih Frančiškovega svetnega reda. Ustanovile pa so tudi Marijino šolo blizu kapele prikazovanj. Skupnost, ki je začela precej hitro naraščati, je morala skozi precej težke čase, saj Adele mnogi niso verjeli in je morala skozi več zaslišanj. Po drugi strani pa so lahko ljudje, ki so jih opazovali, videli tudi čudežna znamenja. Eno večjih je bil požar leta 1871, ki je zajel poslopje, vendar se kapele ni niti dotaknil.

Adele je umrla leta 5. julija 1896.

Leta 2010 je Marijina prikazovanja (kot prva taka in do sedaj edina v ZDA) potrdil tudi tamkajšnji škof.

Kako živijo naša bratstva v »korona času«?

Dobro leto je že minilo, odkar se je naše življenje zaradi drobnega virusa popolnoma spremenilo. Zaradi ukrepov in varnosti so se naša krajevna bratstva prenehala srečevati v cerkvah in veroučnih učilnicah ter se bratsko družiti, kot smo bili navajeni.

Bratje in sestre so potrpežljivo, z zaupanjem in vero v srcu sprejeli to situacijo. V molitvi in z dobrimi deli smo še naprej povezani med seboj. Ljubezen pa najde poti drug do drugega, da smo si vseeno blizu, a s tem ne kršimo nobenih ukrepov.

V Narodnem svetu vsak mesec pripravljajo priložnostne kateheze, ki so jih v naših bratstvih zelo lepo sprejeli. Predsedniki jih vsak mesec pošljejo svojim bratom in sestram, tistim pa, ki niso večji uporabe moderne tehnologije, nesejo gradivo v papirnati obliki na prag

njihovega doma in na primerni razdalji še malo poklepetajo. To našim starejšim bratom in sestram veliko pomeni. Vsaka dva meseca tudi komaj čakajo, da dobijo našo revijo Brat Francišek, ki jih s svojo bogato vsebino duhovno okrepi!

Veliko predsednikov in duhovnih asistentov vsak mesec napiše svojemu bratstvu pismo spodbude in tolažbe. S tem jim pokažejo, da so jim dragoceni.

Če je zaradi ukrepov mogoče, imajo v Tolminu, Šenčurju in še marsikje redne mesečne svete maše, v Piranu pa so imeli molitveno srečanje, seveda brez druženja.

Mnogi se pokličejo po telefonu, si voščijo ob praznikih, ko pridejo k obhajilu v domačo cerkev, pa se od daleč tudi vidijo. Tega so zelo veseli. Srčna sestra iz Vipavskega križa redno kliče poleg svojih bratov in sester tudi v druga bratstva in tako skrbi za povezanost med njimi. Vsak dan ob 15h molijo rožni venec Božjega usmiljenja. Pravi, da so Primorci zelo korajžni! Predsednik KB Sostro mesečno določi pare, da se pokličejo po

telefonu, se pogovarjajo in spodbujajo drug drugega.

Nekaterim starejšim njihovi mlajši bratje in sestre prinesejo stvari iz trgovine, v župniji Sv. Jožef Studenci pa je sveti Miklavž po bratu celo prinesel darilce prav na hišni prag! Miklavž je razveselil tudi brate in sestre v Škofji Loki, za kar so poskrbeli člani sveta KB. Tam imajo poleg rednih srečanj še vsak mesec slavno molitev, ko so preko spletnega srečanja povezani v eno občestvo in molijo, pojejo, slavijo Gospoda, ga prosijo in se mu zahvaljujejo.

Nekatera bratstva imajo redna mesečna srečanja prek spletnih aplikacij, poleg tega pa se na Viču srčno veselijo kar šestih (6!) novincev, ki so čudoviti in imajo z njimi, poleg rednih mesečnih srečanj, tudi srečanja noviciata. Bogu hvala za moderno tehnologijo, da lahko preko tega ohranjamo bližino! Kolikor je mogoče in dovoljeno, Franciškovi bratje in sestre na Brezjah pomagajo patrom pri delu v zakristiji, v KB Šiška pa smo konec avgusta lahko bili celo na

duhovnih vajah v čudoviti naravi med dišečimi pohorskim gozdovi!

V zadnjem času je bilo tudi nekaj dogodkov, ki so povezali brate in sestre iz vse Slovenije in celo preko meja naše domovine. Najprej je bilo v januarju vsakoletno, že tradicionalno Srečanje ob jaslicah, ki poveže obe krajevni bratstvi OFS iz italijanske Gorice in slovenske Nove Gorice. Tokrat je potekalo prek spleta in je bilo zelo bogato in lepo obiskano. V marcu pa je bilo najprej spletno srečanje predsednikov in duhovnih asistentov KB OFS Slovenije, kasneje pa nas je združil in povezal še križev pot.

Na žalost smo se v tem letu poslovili od nekaterih naših bratov in sester. Zanje molimo, darujemo svete maše in jih priporočamo Božjemu usmiljenju!

Vsi že močno, močno pogrešamo drug drugega in komaj čakamo, da bomo spet lahko v polnosti živeli kot bratje in sestre. Bog daj, da ta čas kmalu pride!

Sveti Ludvik in sveta Elizabeta, naša zavetnika, prosita za nas!

Mateja Trajbarič OFS

100-letnica krajevnega bratstva OFS Sostro

Ravno na Prešernov dan, 8. februarja 2021, smo v Sostrem pri Ljubljani v župnijski cerkvi sv. Lenarta s sveto mašo zaključili praznovanje 100. obletnice ustanovitve KB OFS v Sostrem.

V župnijski kroniki je župnik Martin Poljak zapisal:

»**Samostojna skupina 3. reda sv. Frančiška za župnijo sv. Lenarta se je ustanovila 8. februarja 1920. Došel je vodja 3. reda p. Salvator Zobec iz Ljubljane, ki je imel primerni govor ter izvršil vse potrebne formalnosti.**«

Zaradi koronavirusa je leto praznovanja minilo brez večjih slovesnosti in dogodkov v ta namen. Zaključno sveto mašo smo obhajali malo bolj slovesno, pa vendar z upoštevanjem sedanjih omejitev. Slovesnost je ob somaševanju našega duhovnega asistenta p. Slavka Stermška OFMConv vodil naš župnik Aleš Tomašević, ki nas tudi sicer podpira pri našem delovanju. V uvodu v slovesnost nas je nagovoril p. Slavko, v pridigi pa župnik Aleš s spodbudnimi besedami. Med drugim je dejal: *Vse kar*

imamo, smo dobili od Boga, mi pa mu darujemo sebe, popolnoma samega sebe v celoti. Dragi bratje in sestre, spoštovani člani KB OFS Sostro, vera je velika vrednota, ki daje smisel vsemu našemu življenju in zagotavlja svobodo duha. Zgled svetega Frančiška in pot v Frančiškovem svetnem redu sta le uporabna zgleda na poti do Kristusa. Kristus je pot, resnica in življenje.

Pri bogoslužju sta sodelovala še člana KB brat Janko Zupančič, ki je bral berilo, brat Franci Birk pa je pripravil in prebral prošnje.

Slovesnost se nas je kljub skromnosti in tišini brez petja globoko dotaknila. Za praznovanje pa bo še čas, ko se bodo sedanji ukrepi spostili.

Kako so včasih delovali in živeli člani krajevnega bratstva pravzaprav ne vemo. Zdaj nas je 20 bratov in sester z

obljubo in nekaj prijateljev sv. Frančiška, ki se udeležujejo naših srečanj in raznih dejavnosti. Vsak brat in sestra, s katerimi se srečujemo v domačem bratstvu, nam predstavlja zaklad pričevanja vere in življenja, bratske pomoči v molitvi ali konkretnem dejanju, v opogumljanju, veselju in povezanosti. Sedaj se ne družimo na običajnih srečanjih, ampak se enkrat mesečno daruje sveta maša za vse žive in pokojne člane krajevnega bratstva. Da se v času epidemije ne bi čisto odtujili, so nam v pomoč kateheze narodnega bratstva. Naš predsednik Franci Birk vsem članom in prijateljem

vsak mesec pošlje njihovo katehezo in določi ime brata ali sestre, ki ga pokličemo in si z njim podelimo, kar nas je v katehezi nagovorilo.

V tem času izrednih razmer imamo več časa zase, da poglobimo svoj odnos do sebe in svoje družine. Popravljajmo svojo cerkev po zgledu svetega Frančiška, da bo naše življenje vedno razsvetljeno, prežeto z ljubeznijo in veseljem. Ko nam bo Gospod spet podelil možnosti, kakršnih smo bili vajeni, mu bomo neizmerno hvaležni. Bog kot vedno poskrbi za vse tako, da je prav.

Zapisala s. Dragica OFS

Živi rožni venec

za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Hvala Vam za vašo vztrajnost in odločenost vsak dan zmoliti desetko za nove duhovne poklice. Moramo moliti in se ne naveličati. V velikonočnem času, ki ga preživljamo, bomo obhajali v drugi polovici aprila 4. velikonočno nedeljo, nedeljo Dobrega pastirja, ko Cerkev obhaja molitveni dan za nove duhovne poklice. Lansko leto je naš papež Frančišek v poslanici za 57. molitveni dan zapisal besede, ki izhajajo iz evangelijskega odlomka, ko se apostoli znajdejo z Jezusom na razburkanem jezeru zaradi močnega viharja. Papež izpostavi štiri besede: trpljenje, hvaležnost, pogum in hvalnica. O drugi in tretji besedi takole zapiše.

»Prva beseda poklicanosti je torej hvaležnost. Izbrati pravo smer ni nekaj, kar dosežemo le z lastnim prizadevanjem, niti ni odvisno samo od poti, ki jo izberemo. Izpolnitev življenja in življenjskih

načrtov ni matematični rezultat tega, za kar se odloči vsak posameznik; nasprotno, je predvsem odgovor na klic, ki nam prihaja od zgoraj. Gospod je tisti, ki nam pokaže smer, kam naj gremo, in nam še pred tem daje pogum, da stopimo v čoln. On, ki nas kliče, postane tudi naš krmar, da bi nas spremljal, nam pokazal smer, preprečil, da bi zadeli v čeri neodločnosti in nas celo usposobil, da hodimo po razburkanih vodah.

Vsak poklic se rodi iz tistega ljubečega pogleda, s katerim nam je Gospod prišel naproti, morda prav takrat, ko je naš čoln zajel vihar. »Bolj kot naša izbira, je poklic odgovor na zastojniški Gospodov klic« (Pismo duhovnikom, 4. avgusta 2019); zato ga bomo mogli odkriti in se ga okleniti, ko bomo odprli naša srca v hvaležnosti in prepoznali Božji mimohod v svojem življenju.

Ko učenci zagledajo, kako se jim Jezus bliža hodeč po vodi, sprva mislijo, da je prikazen, in se prestrašijo. Toda Jezus jih takoj prepriča z besedo, ki mora vedno spremljati naše življenje in našo pot poklicanosti: »Pogum, jaz sem, ne bojte se!« (v. 27). Prav to je druga beseda, ki vam bi jo rad namenil: pogum.«

Kot molivci za nove duhovne poklice se zavedajmo, da moramo pred Bogom biti hvaležni, da lahko molimo, in pogumni, da vztrajamo in se ne naveličamo.

Živi rožni venec

Še zahvala in prošnja. Nekateri pošiljate v kuverti dar za ŽRV. Hvala vam! Lahko pa tudi nakažete na TRR: SI56 2900 0001 7573 735 pri UC bank s pripisom »za ŽRV«.

p. Krizostom Komar

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Pričevanje o poslanstvu v ŽRV. Nisem bila članica ŽRV, čeprav so mi nekateri že predlagali. Nisem si želela nakopati še ene obveznosti, čeprav že dolgo molim desetko: »... ki je postavil sveto evharistijo« za nove duhovne poklice. Ker pa sem po želji p. Krizostoma začela delati na urejanju dokumentacije ŽRV, se mi je zdelo prav, da postanem članica ŽRV. In res sem se vključila v leto 2020. Moje poslanstvo je dvojno (vsaj začasno): molitev desetke rožnega venca in fizično urejanje dokumentacije ŽRV. Hvala Bogu za to priložnost!

Ana Alessandra

Duhovniki so naredili toliko dobrega v mojem življenju, da bi bilo brez njih duhovno osiromašeno in pusto. Približali so mi Jezusa na tak način, da sva postala dobra prijatelja. Ko sem pred dvema letoma videla povabilo za vključitev v ŽRV, sem se brez pomisleka prijavila in zdaj molim vsak dan. Če ne bi molila, bi imela občutek, da sem zatajila najino prijateljstvo z Jezusom in da bodo duhovniki brez moje molitve ostali brez opore za njihovo plemenito poslanstvo. Molitev pa hkrati oplaja tudi mojo dušo in utrjuje vez z občestvom. Zahvaljujem se Bogu, našemu Gospodu za ta dar ljubezni.

Mir in vse dobro, Mojca Marija

P. S.: VABIM, da napišete na kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetev.

RAZMIŠLJANJE:
za 2. desetko veselega dela rožnega venca

KI SI GA DEVICA V OBISKOVANJU ELIZABETE NOSILA

»Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!« Marijina hvalnica In Marija je rekla: 'Moja duša povečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku.'«

RAZMIŠLJANJE:
Pisateljica Berta Golob razmišlja

To je bil čas Marijinih samotnih korakov iz Galileje v judovsko hribovje in čas prisluškovanja. Tih pogovor z Njim, ki je dobival človeški obraz in je dihal še v ritmu Njenega srca.

To je bilo srečanje na vratih dveh zavez: Stare in Nove. Vzradovanje še nerojenega, a zadnjega preroka v Izraelu in neslišna rast zakonitega potomca Davidovega rodu. Objem dveh blagoslovljenih teles; objem dveh mater, odprtih za skrivnostno voljo Najvišjega. Elizabetina radost in Marijin hvalospev

Naj naš korak išče sled Njenih stopinj, da bomo znali pohiteti k bližnjemu in mu streči, in ko se pokaže nova potreba, brez obotavljanja zopet kreniti na pot k bližnjemu.

p. Krizostom Komar OFM

ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek marec — april 2021 = 5596 €

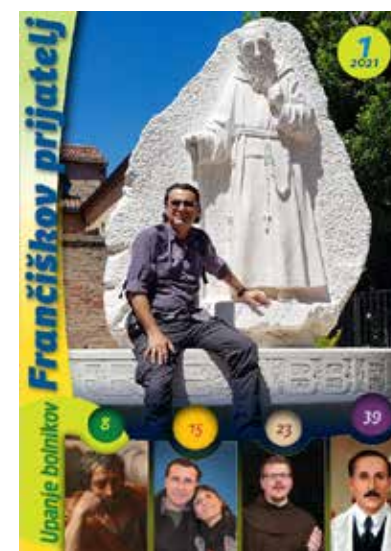
- 2 € Marta Bačner
- 5 € Anka Bratož, Marija Bombardier, Marija Gorinšek, Katarina Dimach, Martina Metličar
- 8 € Danilo Ivančič
- 9 € Tomaž Vidmar
- 10 € NN, NN, Marija Belšak, Marija Mihelič, Pavla Rupnik, Maruša Jelenc, Frančiška Mav, družina Martinčič, Helena Avsenik, Albina Štucin, Sonja Bizjak, Dominik Bizjak, Nadica Beč, Tomaž Jelenc, Saša Karlovič Furlan, Špela Požun, Rok Pongarc, Saša Štrikelj, Marija Brus, Radivoj Maurer, Justina Petan, Barbara Hvalič, Ana Kroflič, Stanislav Kračun, Tjaša Čebašek, Mira Poje, Marija Ketis, Joško Erjavec, Darja Kojič, Rajko Orel, Štefanija Logar, Anamaliya Perme, Irena Trojnar Budak, Pavla Repinc, Erika Gornik, Gusti Horvat, Sonja Praprotnik, Nada Česnik, Marija Hrovatin, Marija Korošec, Marija Berčič, Matija Gabrejna, Zofija Vaupotič, NN, Marta Novak, Anica Puhon, NN, Jerica Lešnik, Jožefa Stropnik, Anton Golez, Andrej Lokar, Eva Mihelič, Ana Valenčič, Ana Kovač, Ivanka Kaš, Hren Svete, NN, Natonija Bolka, Marija Kranjc Kokošin, Antonija Smrekar, Marija Selan Bizal, Marjeta Cvirn, Kata Dimac, Marija Sotlar, Herta Roser, Olga Rebešek, Darinka Volk, Helena Ocko
- 12 € Vaclav Jarm
- 15 € Blaž Vidic, Branko Župeč, Dragica Meglič, Fani Brudar, Zvonka Senčar, Peter Ojsteršek, Marta Lapornik, Vida Gerljevič, Klavdija Petrovčič, Marija Prislán, Ana Jaklič, Milan Hiter, Iby Gal, Bernarda Bivšek, Katica Rudež, Alojzij Lampret, Stanislav Lenart, Marija Babič, Miran Štempihar, Marta Kravos, Danica Sebanc, Edvard Schweiger, NN, Ivica Stolnik, Marija Humar, Anica Bokan, Antonija Berlec, Gabrijela Likar
- 20 € Ana Cetka Mikec, Nada Krulič, NN, Ana Alessandra, Valerija Krivec, France Košir, Ana Lepoša, Antonija Rebernik, Franc Pertovt, Marija Krušič, Janez Pobežin, Jože Kužnik, Marija Županc, Zora Baša, Julka Gaser, Marija Trontelj, Marinka Preič Arh, Nika Curk, Damijan Bajec, Leonid Ajerkovič, Simon Grašič, Jožef Semič, Jelka Meserko, Marija Magdalena Šivic, Ana Benigar, Ana Gorc, Jolanda Bevačar, NN, Slavko Jereb,

- Andrej Rotovnik, Barbara Škerjanc, Anton Logar, Vera Traven, Lucjan Premrn, Ana Petek, Jožica Čegovnik, Anica Selan, Danilo Florjančič, Piroška Barat, Ana Samec, Martina Kovač, Vera Rokavec, Jožica Šterkelj, Anton Rems, Ana Matičič, Marija Osterman, Anton Kirbiš, Jožica Urankar, Janez Jan, Nives Brežigar, Terezija Ramovš, Viktorija Kvas, Dragica Culig, Marija Zupan, Kati Ribič, Terezija Snofl, NN, Marija Ošljaj, Marija Stariha, Martina Kastelic, Mateja Pavlovce, Nada Zelko, Brigita Kolmanko, Ivanka Ivica Kresnik, Marija Vuga, Marjana Senica, Fausta Jožefa Klinec, Danica Slabe, Marija Pivk, Alenka Voršič, NN, Bernarda Pogačnik, Bogomir Zdravič, Marija Jheglič, Sonja Kolenko, Marija Frančiška Kovačič, Franc Langus, Frančiška But, Katica Pesak, Marija Lavrič, Marjana Iskra, Cecilija Tišler, Ivan Valenčič, Marija Kranjc, Ivan Podgoršek, Marija Dornik, Marija Rutar, Lucija Mikuletič, NN, Antonija Kramer, Ana Jeraj, Marija Palovšnik, Aleš Vižintin, Karlina Praprotnik, NN, Peter Kavčič, Marija Marinčič, Milena Košič, Silvestra Pušnik, Marta Zdravec, Marija Ema Matajurc, Ana Štrumbelj, Ana Horvat, Štefka Potnik, Bernardka Adamič, NN, Marija Zagoršek, Vekoslav Zlatnik, Ivana Hočevnar, Alenka Lekše Angelca Koncilja, Ivan Povšnar
- 25 € NN, Vera Zaletel, Antonija Rainer, Anton Lesnjak, Frančiška Danica Pavlin, Nada Kladnik, Silva Gregorič, Bogomira Imperl, Frančiška Fale, Simon Kožuh, Marija Baloh, Kristina Dobrina, Stanislav Žohar, Katica Hrovatin, NN, Ivanka Tori, Sabina Mlaker, Mariza Kozlovič, Gabriela Marko, Tomaž Gorenc, Pavla Jager, Jožefa Kramer, Vinko Kepec, Anka Vida Oblak, Jožefa Gratej, Jožica Orešnik, Kristina Mrak, Milena Kumer, Slavko Cander, Terezija Šinkovec, Anastazija Kodran, Vera Ramovš
- 40 € Jože Hribernik, Tadej Čampa, Terezija Šimenc, Jožefa Urbanija
- 50 € Franci Zore, Ana Babič, Albina Govedič, Marija Zgonc, Sandra Jeromel, Ana Hrovat, Ivanka Zupančič, Darja Pušlar, Andreja Brezar, Ciril Istenič, Marta Rauh, Benjamina Fajdiga, Neža Stopar
- 60 € Ana Vesenjaj, Milena Jerala
- 100 € Ljudmila Miklavčič, Josipina Zajc, Angelca Golob

Frančiškov prijatelj

Ker je letošnje leto posvečeno svetemu Jožefu, so teme posameznih številčk Frančiškovega prijatelja vzete iz litanij, posvečenih temu svetniku. V prvi številki je tako pred nami Upanje, ki se v litanjskem vzkliku sicer pojavi v besedni zvezi upanje bolnikov, vendar je jasno, da niso le bolni ljudje tisti, ki upajo, ampak je upanje vrlina, ki je skupna vsem ljudem.

Na osrednjo temo, ki jo Slovar slovenskega knjižnega jezika predstavi kot duševno stanje, ko se vidi možnost za rešitev iz težkega položaja ali ko se zaželeno kaže mogoče, dosegljivo, se skozi celotno revijo gleda z različnih vidikov. Tako izvemo, da z vidika katoliške vere upanje skupaj z vero in ljubeznijo spada med tri božanske kreposti. Preberemo lahko, kako sta krepost živela sveta Klara in sveti Frančišek in kaj pomeni v sedanjem svetu. V intervjuju se srečamo s Slavkom Žižkom, zelenim Mariborčanom, članom narodnega sveta OFS, predstavljen pa je tudi nov svetnik, pa tudi knjiga in film. Kot vedno se revijo splača prelistati.

Med nami

Prvna številka revije Med nami izraža predvsem veselje in hvaležnost nad škofovskim posvečenjem minorskega misijonarja p. Martina Kmetca, ki ga je prejel na praznik Gospodovega darovanja, 2. februarja, v turškem mestu Smirni. To mesto ima zavidljivo zgodovinsko dediščino, saj je bila v Smirni ena od sedmih Cerkev, o katerih govori apostol Janez v Razodetju, zadnji knjigi Svetega pisma. Za škofovsko geslo si je izbral besede Evangelij, naše upanje.

V Duhovnih pogledih novi nadškof in metropolit razmišlja o Jezusovem naročilu: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mr 16,15) Kdor je doživel Kristusa, ne more molčati. Potreba po razglašanju Gospodovega križa in vstajenja je bistvena za kristjana, saj ga žene želja, da bi vsi ljudje slišali to novico in se v srcu razveselili.

V pogovoru je p. Martin poudaril, da popolnoma računa na Božjo pomoč pri vodenju majhne črede kristjanov, ki pa je notranje živa in v marsikaterem pogledu spodbuda zaspali Cerkvi v zahodnem svetu. Obenem objavljamo ponatis intervjuja, v katerem je p. Martin pred več kot tridesetimi leti v prvi številki revije Duha Assisija spregovoril o tem, kako vidi upanje za svet na Vzhodu.

Obširna reportaža s posvečenja, ki se ga je udeležila peščica slovenskih prijateljev, prinaša širši pogled na zgodovino krščanstva na svetih tleh, kjer so se mudili apostol Pavel, Janez, Jezusova mati Marija in mnogi pričevalci vere, ki so svoje prepričanje zapečatili z lastno krvjo.

Od drugih vsebin je zanimivo poročilo o virtualnem srečanju ob jaslicah v organizaciji OFS stare in Nove Gorice, pogovor s predsednico FRAME Nežo Tomažič ter razmišljanje p. Janeza Šamperla ob slovesu od Assisija. Otroci pa si bodo lahko prislužili nagrado, če bodo rešili postno osmerosmerko.

V rubrikah, namenjenih duhovni poglobitvi, je moč najti poživljajoče požirke bistre duhovne vode, tekoče v postni in razljavajoče se v velikonočni čas.

Drugo, misijonsko obarvano zorenje

Na drugem srečanju smo »zoreli« skupaj z redovnico s. Uršo Marincič, šolsko sestro sv. Frančiška Kristusa Kralja, ki že skoraj tretje leto deluje v misijonu v Ugandi, in z zakoncema Gaberšček, ki ju je združilo Lojzetovo laično misijonarjenje na Madagaskarju.

Sestra Urša od samega začetka, ko se je še odločala za redovniški poklic, o misijonarstvu še ni posebej razmišljala, večjo razpetost je čutila med težnjama po redovništvu in materinstvu. Od noviciata dalje pa je ta želja v njej vse bolj tlela in zorela. Prvo, zelo močno misijonarsko izkušnjo je doživela v sirotišnici v Varešu, kamor se je odpravila s skupino deklet iz študentskega doma svete Elizabete. Ta je njeno hrepenenje po misijonih seveda še podkrepila – kljub temu, da pred seboj še ni videla jasno izrisane poti oziroma strateškega

načrta, »kako in kaj«. Njene molitve pa niso naletele na gluha ušesa, saj je, kadarkoli se je v precepu in zaskrbljenosti v molitvi obrnila na Gospoda, zaslišala odgovor: »Če te bom potreboval, ti bom dal jasno vedeti.« Tako je čakala na jasno znamenje in zorela za prihajajočo odločitev. In ko Bog nekaj obljubi, to tudi izpolni. Nekega dne je v slučajnem pogovoru izvedela, da sestre iz Bosne odpirajo misijon v Ugandi in potrebujejo pomoč. Informaciji sta jo zadeli kot »strela z jasnega« in pustolovščina se je z jasnim znamenjem pričela. Vse je potekalo v pravo smer in danes je tam že dobri dve leti. Od začetka dejansko ni vedela, kakšno bo njeno poslanstvo v misijonu, pot še vedno ni bila jasno začrtana, se je pa odzvala na Božji klic in se dala v celoti na razpolago Njemu. S sestrami misijon dejansko šele dobro postavljajo na noge, zato vsakodnev-

nih izzivov ne manjka. Potreb je med domačini res veliko, zato se je večino časa najtežje odločiti, kdo je njihove pomoči najbolj potreben. Prebivalstvo je povečini samooskrbno, rednih služb tako rekoč nimajo, cilj večine je tako nahraniti svojo družino vsak dan posebej, za šolstvo in zdravstvo, ki sta plačljiva, marsikomu zmanjka finančnih sredstev. Tako sestre okoliškim prebivalcem pomagajo tudi s finančno podporo za šolanje in zdravljenje, občasno pa nahranijo tudi lačne obiskovalce. Njihov prvi korak je bil vzpostavitev FRAME, ob sobotah vodijo srečanja s skupino otrok, izvajajo računalniški in kuharski tečaj, okolici pa pomagajo tudi pri razširjanju oskrbe s čisto vodo. Sestra Urša občutka domotožja tako rekoč nima, saj se je, kot pravi, odzvala in prepustila Božjemu klicu za »korak v neznano«, in tam je zdaj doma. K temu nedvomno

pripomorejo tudi veselje, preprostost in odprtost domačinov, ki jo obdajajo, in močan občutek, da je točno tam, kjer mora biti. Velika prednost sodobnega časa pa je tudi instantna mobilna tehnologija, s pomočjo katere je ohranjanje stikov z domačimi neprimerno enostavnejše kot, denimo, pred 50 ali 100 leti. V veliko veselje pa ji je tudi povsem nepričakovana možnost za njeno drugo veliko ljubezen, košarko. Za konec je nagovorila še nas mlade, in sicer, da naj se v svetu, ki stremlje k stoodstotnosti, ne bojimo delati napak, ki v Božji logiki niso nekaj slabega in ki nas lahko pripeljejo do zaupanja Božji volji, v kateri pogumno stopamo naprej. Pozvala nas je še, naj se ne izogibamo tišine, saj nam morda prav tišina postreže z odgovori, ki jih iščemo. Njen zaključni poziv pa je bil, da izstopimo iz cone udobje ter najdemo srečo in polnost življenja, ki nam ju želi podariti Gospod.

Zakonca Gaberšček: Lojze in Tantely

Skupnim imenovalcem milosti »pre-pustiti se Bogu« sta nam svojo izkušnjo zaupala tudi Lojze in Tantely Gaberšček. Lojze o misijonih dejansko nikoli ni kaj posebno razmišljal, lahko bi rekli, da ga je Bog tja vlekel po tihem in neopazno: prek molitve na dolgih stražah med služenjem vojaškega roka in pet mladinskih krščanskih pesmi, pa vse do naključnega klica prijatelja, ki je odhajal v Zambijo in ga je povabil k pevskeemu sodelovanju pri slovesnosti misijonskega križa. Tam ga je spodbujal, naj pride v Zambijo, kjer potrebujejo mizarje, kar je Lojze sprejel z nejevero. Prijatelj pa je vztrajal in ga nagovoril, da se udeleži neobveznih priprav na laiški misijon, kjer je po spletu naključij padla ideja, da se odpravi na Madagaskar, kjer naj bi bila zapuščena mizarska delavnica, ki bi jo lahko zopet obudil. Po treh poskusih prošnje za vizo, je to nazadnje tudi uspelo, možnost učenja francoskega jezika, ki ga govorijo na Madagaskarju, pa se mu je prav tako porodila povsem naključno. Neki fant iz skupine za priprave, ki je že imel plačan jezikovni tečaj in letalsko karto za Pariz,

je namreč v zadnjem trenutku zbolel in vse prepustil njemu. Tako je kmalu tudi sam prejel misijonski križ in odšel na pot v neznano, kjer je ostal kar tri leta. Med domačini se je počutil sprejetega, vse strahove pa je umirilo močno zaupanje v Božjo previdnost. Tudi Malgaši živijo samooskrbno, iz dneva v dan, brez da bi si delali posebnih zalog hrane, drv ali drugih življenjskih potrebščin. Pretežno so poljedelci, njihova najpomembnejša hrana pa je nedvomno riž, ki je dejansko njihov »vsakdanji kruh« in obvezna sestavina vsakega obroka. Bog mu je naklonil to milost, da je med svojim misijonarjenjem spoznal tudi svojo bodočo ženo Tantely, pripadnico plemena, v katerem so navaženi le na poročanje znotraj plemena, o

poroki z Nemaľgašem ali nebelcem sploh ni bilo debate. Njuna ljubezen pa je bila močnejša od navad in pravil okolice in napočil je trenutek za vrnitev v Slovenijo, kjer sta se nameravala poročiti in si ustvariti skupno življenje. Tantely je bila po poroki razdedinjena, podpirala sta ju le mama in brat in v Lojzetovo domovino sta se tako vrnila brez predporočnega blagoslova. Že od samega začetka pa sta vztrajno molila za pravo spoznanje družine v upanju, da uvidijo njun pravi namen, in za to, da jima nekoč Bog v potrditev, da sta na dobri poti, nakloni tudi otroke. Bog ju je uslišal in jima podaril kar pet potomcev, nekaj let kasneje pa sta prejela tudi blagoslov ožje družine, od dedka pa čez 10 let, kar je Tantely doživela kot blagoslov iz nebes oziroma približanje nebes Zemlji. V Sloveniji se sicer počuti lepo sprejeto, postala ji je že kot drugi dom. Je tudi članica župnijske skupnosti, v kateri ne čaka zgolj križem rok, da ji bodo nasproti stopili drugi, temveč poskuša po svojih najboljših močeh in talentih prispevati svoj delež. Kljub vsem izzivom ter medkulturnim in podnebnim razli-

kam sta z odločenostjo, da vselej držita skupaj in si stojita ob strani ne glede na vse ter z redno molitvijo premagala in še premagujeta vse ovire, in si ostajata ljubeča sozakonca. Pravita, da človek »brez molitve ne pride nikamor« in ne zori. Še vedno pa jima tudi veliko pomeni svoboda v sprejetju njune ne povsem enostavne odločitve za skupno življenje, kar je velika milost. Srečanje smo zaključili s prošnjo Gospodu, da bi znali odkriti, kar nas v življenju resnično veseli in uresničuje, da bi Mu znali prepustiti, da nam osvetli pravo pot in pravi naslednji korak, s čimer smo lahko lep zgled tudi za druge.

Anamarija Brudar

Javier Garrido

Rožice sv. Frančiška
na novo prebrane in premišljene (62)

Petero premišljevanj o presvetih ranah svetega Frančiška

(Rožicam je v večini običajno dodan tudi ta spis, ki je očitno izpod istega peresa ali vsaj iz istega okolja.)

Peto premišljevanje o presvetih ranah (II)

Peto in zadnje premišljevanje pripoveduje o nekaterih vide-njih, razodetjih in čudežih, ki jih je Bog po smrti svetega Frančiška storil in dopustil v potrjenje njegovih presvetih ran in v oznanjenje dneva in ure, ko mu jih je Kristus podelil.

Kar se tega tiče, moramo vedeti, da

je nekega oktobrskega dne v letu Gospodovem tisočdvestoosemdesetem brat Filip, toskanski provincial, na ukaz vrhovnega redovnega predstojnika brata Janeza Buonagrazia, zahteval od Matevža de Castiglioneja Aretina, globoko pobožnega in svetega moža, naj mu pove, karkoli ve o dnevu in uri, ko je Kristus vtisnil v telo svetega Frančiška znamenja presvetih ran. Zakaj slišal je, da mu je bilo o tem razodeto.

Brat Matevž mu prisiljen v sveti pokorščini takole odgovori:

»Ko sem bil preteklo leto meseca maja v samostanski družini na gori La Verni, sem se v celici, ki pravijo, da stoji tam, kjer se je bila dogodila serafska prikazen, zatopil v molitev. In v svoji molitvi sem kar najpristrčneje prosil Boga, naj mu bo vseč odkriti komurkoli dan, uro in kraj, kje so bile presvete rane vtisnjene v telo svetega Frančiška. Vztrajal sem v tej molitvi in v tej prošnji preko ure

prvega sna, ko se mi v žareči svetlobi prikaže sveti Frančišek in mi pravi takole: 'Sin moj, česa prosiš Boga?' In jaz mu rečem: 'Oče, to in to prosim.' Nato mi pravi: 'Jaz sem tvoj oče Frančišek, ali me poznaš?' – 'Da, oče!' pravim jaz. Nato mi pokaže rane na rokah, nogah in prsih ter pravi: 'Prišel je čas, ko Bog hoče, naj bo v njegovo slavo očitno, kar si do zdaj bratje še niso prizadevali, da bi izvedeli. Vedi, da tisti, ki se mi je bil prikazal, ni bil angel, marveč Kristus v podobi serafa. In z lastnimi rokami je vtisnil v moje telo te rane, kakor jih je bilo prejelo njega telo na križu. Zgodilo pa se je takole: Na dan pred povišanjem svetega Križa je prišel k meni angel in mi naročil v Božjem imenu, naj se v potrpežljivosti pripravim na vse, kar mi bo Bog poslal. In odgovoril sem, da sem pripravljen na vse, kar bi bilo Bogu vseč. Prihodnji dan ob svitu, to je v jutru povišanja svetega Križa, ki je bilo takrat v petek, sem šel v veliki duhovni gorečnosti iz celice ter se potopil v molitev prav na

tem kraju, kjer ti zdaj stojiš in kjer sem pogostokrat molil. Kar pride med mojo molitvijo v velikem poletu z neba na križ pripet mladenič v podobi serafa s šestimi perutmi. Pri tem čudovitem pogledu sem ponižno pokleknil in začel pobožno premišljevat o brezmejni ljubezni križanega Jezusa Kristusa in o neizmernih bolečinah njegovega trpljenja. In njegov pogled je obudil v meni toliko sočutja, da se mi je dozdevalo, ko da bi občutil njegovo trpljenje na lastnem telesu. Ob njegovi prikazni je ves ta hrib zažarel ko sonce in tako se mi je v letu približeval. Ko je stal pred menoj, mi je rekel neke skrivnostne besede, ki jih nisem še nikomur razkril, a bliža se čas, ko bodo razodete. – Čez nekaj časa se je Kristus poslovil in se vrnil v nebesa, jaz pa sem se znašel s temile ranami zaznamovan. – Pojdi torej,' mi pravi sveti Frančišek, 'in zanesljivo povej vse to svojemu provincialu, zakaj to je Božje, ne človeško delo!' Po teh besedah me je sveti Frančišek blagoslovil in se vrnil

z množico žarečih mladeničev v nebesa.«

Vse te stvari je omenjeni brat Matevž potrdil, da jih je videl in slišal, in to ne v snu, ampak buden. Prav tako je osebno prisegel, da je provincialu povedal vse to, ko je ta v svoji celici v Firencah od njega to zahteval iz pokorščine.

V hvalo Jezusa Kristusa in ubožcu Frančišku. Amen.

Ko je neki sveti brat v zgodbah o svetemu Frančišku, in sicer v poglavju o presvetih ranah, bral o skrivnostnih besedah, ki jih je seraf rekel svetemu Frančišku, ko se mu je bil prikazal. In kako je ta brat tako iskreno prosil Boga, da mu jih je sveti Frančišek razodel.

Ko je neki pobožen in svet brat bral v zgodbah o svetem Frančišku poglavje o presvetih ranah, je pričel z veliko duhovno nestrpnostjo premišljevat, katere so pač morale biti tiste besede, ki je o njih sveti Frančišek rekel, da jih nobenemu ne razkrije, dokler živi, besede namreč, ki mu jih je seraf povedal, ko se mu je prikazal. In ta brat si je sam pri sebi rekel: »Teh besed sveti Frančišek ni hotel

v svojem življenju povedati nikomur, morebiti bi jih zdaj, po svoji smrti, razodel, če bi ga kdo za to iskreno prosil.«

In odslej je brat prisrčno začel prositi Boga in svetega Frančiška, naj bi mu milostno odkril tiste besede. Osem let je vztrajal v tej prošnji, v osmem letu pa je zaslužil uslišanje, in sicer na ta način.

Nekega dne je po kosilu molil v cerkvi zahvalno molitev in še pobožneje kot ponavadi in ves v solzah prosil Boga in svetega Frančiška za to, kar ga neki brat pokliče in mu v imenu gvardijana naroči, naj ga spremi v bližnje mesto po samostanskih opravkih. Ker ni dvomil, da je pokorščina zaslužnejša od molitve, takoj ko sliši predstojnikov ukaz, prekine molitev in gre ponižno z bratom, ki ga je klical. In kakor je bilo Bogu pogodi, je s tem dejanjem takojšnje pokorščine zaslužil, česar doslej še ni bil vreden z dolgo molitvijo. Ko sta namreč prišla skozi samostanska vrata, srečata dva tuja brata, ki sta najbrž prišla iz daljnih dežel, eden je bil videti mlad, drugi star in suhljat, in obadva sta bila zaradi slabega

vremena vsa premočena in blatna. Ubo-gljivemu bratu sta se močno zasmilila in je rekel je svojemu tovarišu: »O moj predragi brat! Ali bi se dal opravek, po katerem greva, nekoliko odložiti? Zakaj ta dva tuja brata sta hudo potrebna, da ju ljubeznivo sprejmeva. Prosim te torej, pusti, da se vrnem in jima noge umijem, posebno staremu, ki je bolj potreben;

vi jih lahko umijete mlajšemu. Nato pa pojdeva po samostanskih opravkih.«

Brat se vda tovariševi ljubeznivosti in vrneta se ter sprejmeta oba tuja brata z ljubeznijo in ju peljeta v kuhinjo k ognju, da se posušita in ogrejeta; ob tem ognju se je grelo tudi osem drugih bratov istega samostana. Ko so se tako nekoliko pomudili pri ognju, sta brata

poklicala tujca vstran, da jima umijeta noge, kakor sta se bila domenila.

Med tem ko pokorni in pobožni brat umiva starejšemu bratu noge in jih čisti blata (zakaj bile so zelo umazane), zapazi ob pogledu nanje, da so zaznamovane z ranami. In brž jih od veselja in začudenja objame in prične klicati: "Ali si Kristus ali pa sveti Frančišek!"

Na ta klic in te besede vstanejo bratje od ognja in prihite trepetajoč in z velikim spoštovanjem, da bi videli slavne rane. Tedaj dovoli stari brat na njihovo prošnjo, da si jih natanko ogledajo, se jih dotaknejo in poljubijo. In ko se od veselja še bolj čudijo, jim pravi: »Nikdar ne dvomite in se ne bojte, predragi bratje in sinovi! Jaz sem vaš oče, brat Frančišek, ki sem po Božji volji ustanovil tri redove. In ker me ta brat, ki mi noge umiva, že osem let prosi – in danes bolj goreče ko kdaj prej –, naj mu razodenem tajne besede, ki mi jih je rekel seraf, ko mi je vtisnil rane (besede, ki jih v svojem življenju nikdar nisem hotel razodeti), me je Bog zaradi njegove vztrajnosti

in takojšnje pokorščine, ko je prekinil sladko premišljevanje, poslal in ukazal, naj mu pred vami razodenem, karkoli me vpraša.«

Tedaj se brat Frančišek obrne k tistemu bratu in mu reče: »Vedi, brat predragi, da mi je na gori La Verni zatopljenemu v spomin Kristusovega trpljenja Jezus vtisnil tele rane v telo, rekoč: 'Veš, kaj sem ti storil? Daroval sem ti znamenja svojega trpljenja, da postaneš moj zastavonoša. In kakor sem na dan svoje smrti šel pred pekel in sem vse duše, ki sem jih tam našel, po moči svojih ran rešil in peljal v nebеса, tako ti od tega trenutka podeljujem, da si mi podoben v smrti, kakor si mi bil v življenju: vsako leto na obletnico svoje smrti pojdeš v vice in vse duše svojih treh redov, to je manjših bratov, sester klaris in tretjerednikov ter poleg teh še duše svojih častilcev po moči svojih ran, ki sem ti jih dal, rešiš in popelješ v nebеса.' Teh besed pa nisem nikdar razodel, dokler sem živel na zemlji.«

Ko je to povedal, je sveti Frančišek s tovarišem takoj izginil. Pozneje je mnogo bratov izvedelo to od onih osmih, ki so bili navzoči pri tem videnju in so slišali te besede svetega Frančiška.

V hvalo Jezusu Kristusu in ubožcu Frančišku. Amen.

Kako se je sveti Frančišek po smrti prikazal bratu Janezu z La Verne, ko je ta molil.

Na gori La Verni se je sveti Frančišek prikazal nekoč bratu Janezu z La Verne, možu velike svetosti. Ko je ta molil, se je dlje časa mudil pri njem in se pogovarjal; naposled se hoče posloviti in mu reče: »Vprašaj me, karkoli hočeš.« Pa pravi brat Janez: »Oče, prosim te, da mi poveš, kar sem že dolgo želel vedeti: kaj ste delali in kje ste bili, ko se vam je prikazal seraf.« Sveti Frančišek odgovori: »Molil sem na kraju, kjer je kapelica grofa Simona da Battifolle, in sem prosil svojega Gospoda Jezusa Kristusa za dve milosti. Prva je bila, naj mi še živemu podeli, da začutim v duši in na telesu, kolikor je mogoče, vse muke, ki jih je

v sebi občutil v dneh svojega prebridekega trpljenja. Druga milost, ki sem jo prosil, je bila, naj prav tako občutim v svojem srcu ono čezmerno ljubezen, od katere je bil vžgan, ko je za nas grešnike pretrpel toliko bolečin. Tedaj mi je Bog položil v srce, da bom občutil eno in drugo, kolikor je ustvarjenemu bitju sploh mogoče. In to se je zgodilo, ko sem prejel rane.«

Nato ga je brat Janez vprašal, če so bile one skrivnostne besede, ki mu jih je rekel seraf, res take, kakor je pripovedoval sveti brat, ki smo ga zgoraj omenili in ki je trdil, da jih je slišal od svetega Frančiška v pričujočnosti osmih bratov. Sveti Frančišek je odgovoril, da je res, kar je oni brat pravil.

Ko je brat Janez videl tako postrežljivost in prijaznost, se osrči in pravi: »Oče moj, prelepo te prosim, daj, da vidim in poljubim tvoje presvete rane, ne zato,

ker bi dvomil, pač pa v svojo tolažbo, zakaj po tem sem vedno hrepenel.« In sveti Frančišek mu jih je rad pokazal in ponudil, brat Janez pa jih je razločno videl, potipal in poljubil. In končno ga je vprašal še to: »Oče, kakšno tolažbo je občutila vaša duša, ko ste videli, da prihaja k vam blagoslovljeni Kristus in vam daruje znamenja svojega presvete-ga trpljenja? Daj Bog, da bi zdajle okusil nekaj tiste sladkosti!« Tedaj odgovori sveti Frančišek: »Vidiš te žeblje?« In brat Janez: »Da, oče.« »Potipaj še enkrat,« pravi sveti Frančišek, »žebej, ki tiči v moji roki.« Tedaj se brat Janez z velikim spoštovanjem in strahom dotakne žeblja in brž se je ob dotiku izlil iz njega vonj kot tanek trak dima iz kadila. In ko ga je brat Janez vdihnil, je njegovo dušo in telo napolnila tolikšna sladkost, da se je takoj zamaknil v Boga in postal popolnoma neobčutljiv; in tako zamaknjen je ostal od te ure (bilo je ob

devetih zjutraj) pa do večernic.

O tej prikazni in domačem pogovoru s svetim Frančiškom pa ni brat Janez do smrtne ure povedal nobenemu drugemu razen svojemu spovedniku; na smrtni postelji pa je to razodel mnogim bratom.

V hvalo Jezusu Kristusu in ubožcu Frančišku. Amen.

Posodobljeni prevod Alojzija Resa pregledal in odmeve br. Javierja Garrida prevedel br. Miran Špelič. Se nadaljuje.

62. premišljevanje

Že prej smo posumili, da ima tema o ranah apologetski namen. Videti je, da je do tega pojava prišlo tukaj prvič v zgodovini krščanstva.

Zelo pomenljiv je stavek: »Bog je hotel, da se v tem času (konec 13. stol.) razodene to, za kar prej bratom ni bilo mar, da bi vedeli.« To je na videz v protislovju s prejšnjimi poglavji.

Res bi izpadli zelo neznanstveno, če bi se opirali zgolj na pričevanje o razodetju bratu Matevžu.

Prikazen dveh tujcev nas niti ne pomiri preveč, še manj pa predpostavka, da je skrivnost, ki jo je Frančišku razodel seraf na La Verni, v tem, da mu je obljubljeno reševanje duš iz trpljenja v vicah.

Vendar pa nas prizor umivanja nog zagotovo približa globoki resnici o priličenju Frančiška Kristusu.

Prenos evangeljske prikazni Jezusa apostolu Tomažu. Bratu Janezu z La Verne je dopuščeno, da vidi rane in se jih dotakne.

Besedilo pa pozabi dodati najsvetlejši Jezusov stavek iz Janezovega evangelija: »Bla-gor tistim, ki so verovali, ne da bi videli.«

Razmišljanje
p. Frédérica Mannsa OFM

Sveta dežela: korenine vere in Cerkve

Romanje v Sveto deželo bi moralo predstavljati vrnitev h koreninam krščanske vere in Kristusove Cerkve. V postkrščanskem svetu, v katerem živimo, bi moralo predvsem omogočiti versko izkušnjo, poleg tega pa bi moralo zadovoljiti kulturne in verske potrebe postmodernega človeka.

Ali Sveta dežela obstaja?

Veliko romarjev mi navaja Janezov evangelij, 4. poglavje: »Pride ura, ko ne boste častili Očeta ne na tej gori ne v Jeruzalemu. Bog je duh in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.« Ali v resnici obstaja Sveta dežela?

Spominjam vas, da izraz *sveta dežela* izhaja iz Svetega pisma: prvič nanj naletimo v 2 Mz 3,5, da izrazi Mojzesovo duhovno doživetje na Sinaju. Iz gorečega grma Bog pravi Mojzesu: »Sezuj si sandale z nog, kajti kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja (*adamat qodeš*).«

Isto izkušnjo doživi Jozue pred osvojitvijo obljubljenе dežele. Jozue ima blizu Jerihe videnje poveljnika Gospodove vojske.

ske, ki mu pravi: »Sezuj si obuvalo z nog, kajti kraj, ki na njem stojiš, je svet« (Joz 5,15).

Ko se Bog razodeva, je kraj, na katerem se razodene, svet.

V Zah 2,16 je *sveta dežela* povezana z Božjo izbiro Jeruzalema: »Gospod bo vzel Juda v svojo last, kot svojo dediščino v sveti deželi, in še izvolil Jeruzalem. Umolkni, vse meso, pred Gospodom, kajti vzdiguje se iz svojega svetega bivališča.«

Knjiga modrosti 12,3 govori o grehih Kanaancev, »nekdanjih prebivalcev sve-

te dežele« (gê). Isti izraz – *sveta dežela* – se ponovi tudi v 2 Mkb 1,7.

Poleg tega je Jeruzalem imenovan sveto mesto (*yr qadoš*) v Iz 48,2; 52,1 in *Nehemiju* 11,1.18. Božja navzočnost v mestu mu daje poseben značaj.

Končno Sveto pismo pozna tudi izraz *svet kraj* (*maqom qadoš*) v 3 Mz 10,17; 14,13; Ps 23,3 in Ezr 9,8.

Izraz *sveta dežela* – *ademat qodeš*, ki je uporabljen za Sinaj (puščava, nikogaršnja dežela), za kraj Božjega razodetja Mojzesu, pomeni, da lahko

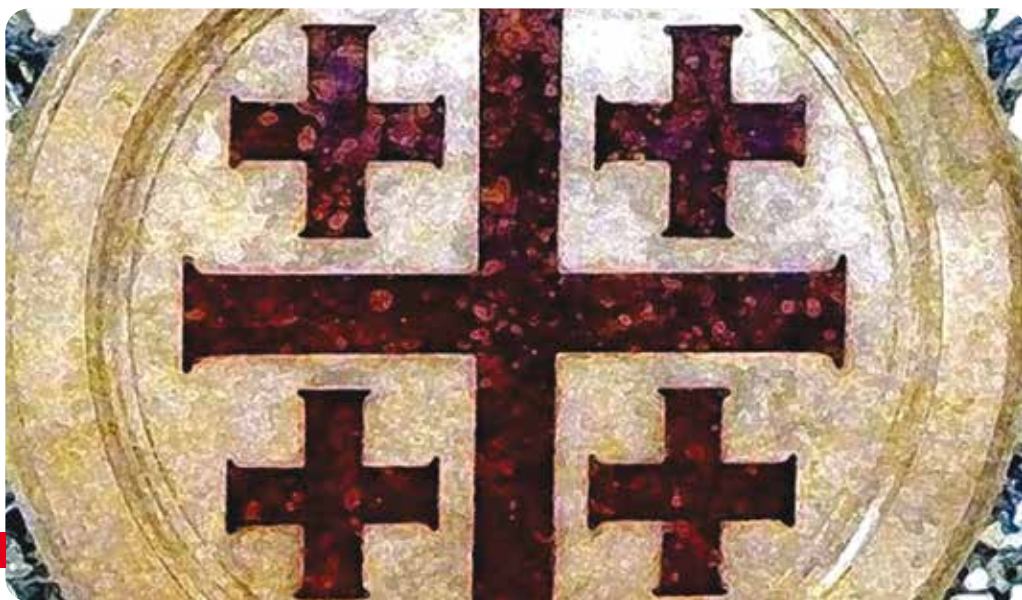
vsaka dežela postane kraj srečanja z Bogom.

Izrael je bil imenovan *sveta dežela*, ker se Bog razodeva in je navzoč v tempeljski skrinji. Lahko bi rekli, da je bolj kot *sveta dežela* dežela Izraelovega Svetega. Brez navzočnosti Svetega bi bila ta dežela enaka vsem drugim deželam.

Krščanska vera je vezana na osebo: pojma *emunah* in *pistis* (vera) hočeta izraziti zaupanje, ki ga ima človek v Boga. Vera je dinamičen odnos (*piste-uein eis*) (izročiti se v roke nekoga), ki spremeni osebnost verujočega. Obisk *Svete dežele* mora omogočiti vsakemu romarju izkustvo Boga, ki se razodeva sredi nematerialnega ognja.

To izkustvo zahteva od romarja, da si *sezuje sandale*, narejene iz kože mrtvih živali, saj v navzočnosti živega Boga ni prostora za nobeno živalsko sled. Utišati je treba nagone, jih usmeriti k Bogu, da bi lahko odkrili živega Boga, ki govori v puščavi, v nikogaršnji deželi. Pred vsako drugo deželo je bila Sinajska *puščava* imenovana *sveta dežela*. Romar je poklican, da doživi puščavo. Temeljna naloga tistih, ki so odgovorni za svete kraje, je, da ponudijo možnost doživetja puščave. Bog se razodeva iz sredine ognja. Ostaja skrivnosten. Tako na Sinaju kot v dvorani zadnje večerje.

Prevedel p. Stane Zore OFM

Nova Štifa na Dolenjskem

1. maj 2021

K Mariji v Novo Štifo, nadaljevanje skozi Kočevje (obisk in krajša pobožnost) in naprej proti Staremu Trgu in Semiču. Po možnosti tudi postanek v Verdrenku – komunističnem taborišču za žene in može.

Okrepčilo s kosilom v Semiču.

ODHOD: avtobusna postaja v Ljubljani pri št. 30 ob 8.00 in Dolgi most ob 8.15. Prispevek 45 € se plača ob prijavi.

Povratek predvidoma do večera.

Romanje v Assisi, Greccio, La Verna

7. MAJA 2021

od petka, 28., do nedelje, 30. maja 2021
BUS 3 dni/2 noči

1. dan: LJUBLJANA - GRECCIO - ASSISI. Zgodnji odhod iz Ljubljane (Vič, Tržaška 85) ob 5.00 uri. Vožnja po vipavski dolini, Vrtojba AC (postanek za vstop). Nadaljevanje v Greccio, v Rietinsko dolino do Frančiškovega Betlehema, sv. maša, nadaljevanje do Sv. MARIJE ANGELSKE, namestitev za 2 noči, večerja, prosto.

2. dan: MESTO ASSISI, stolnica sv. Rufina, sv. Klara, Frančiškov grob, sv. Damijan ... in prosto za asiški navdih, Marija Angelska – Porziuncula, sv. maša, večerja, nočitev.

3. dan: LA VERNA, sklepna sv. maša na Frančiškovi Kalvariji, kjer je prejel Kristusove rane. Povratek domov s prihodom v poznih večernih urah.

CENA ROMANJA - članska cena: 295 € (za 40 mest, za 30 mest je 350 €; za 20 mest je 380 €).

Vključeno je: avtobusni prevoz na celotni relaciji, organizacija, vodstvo, avtobusne takse v Asissiju, parkirnine, 1x polpenzion, 1x polni penzion v hotelu pri Mariji Angelski v standardnih sobah s TWC). Doplačilo enoposteljna soba je 50€.

PRIJAVE že sprejemamo, sicer do zasedbe mest v avtobusu. Zadnji možni termin, če bodo še mesta, do 25. aprila 2021; Zagotovite si prostor, zato se takoj prijavite! OB PRIJAVI PLAČILO 150 € in prijava je sprejeta, ostalo 2 tedna pred odhodom.

Voditelj romanja p. Marjan Čuden OFM, provincijal

Pripravil p. Peter Lavrih

Ivanka Furlan	10,00 €
Anica Glavan	10,00 €
Meta Novak	10,00 €
Ana Zore	10,00 €
Roman Polc	15,00 €
Alojz Prostor	15,00 €
Ivanka Avbelj	20,00 €
Ana Bahun	20,00 €
Gasper Blažič	20,00 €
Marija Dewa	20,00 €
Alberta Flandja	20,00 €
Pavla Janžekovič	20,00 €
Alojz Kotar	20,00 €
Martin Leskovar	20,00 €
Damijana Lukman	20,00 €
Elizabeta Pirnat	20,00 €
Ljudmila Regancin	20,00 €
Damijana Škrli	20,00 €
Antonija Zadnikar	20,00 €
Ida Zupančič	20,00 €
Jožefa Žnidaršič	20,00 €
Andreja Kastelic	25,00 €
Marija Štrumbelj	25,00 €
Vida Vovk	25,00 €
Janez Grošelj	30,00 €
Agata Šmodiš	30,00 €
Irena Kavčič	40,00 €
Tanja Kranjc	40,00 €
janez Mrak	40,00 €
Marija Grdadolnik	50,00 €
Barbara Šmid	50,00 €
Nika Beravs	60,00 €
Vlasta Globevnik	60,00 €
družina Martinčič	65,00 €
Lilijana Arih	100,00 €
Barbara Kuželj	100,00 €
Alenka Poljšak	100,00 €
Alenka Žagar Slana	180,00 €
SKUPAJ	1.390,00 €

Romanje v Sveto deželo

**SVETA DEŽELA Z ZLATOMAŠNIKI -
17. AVGUSTA 2021**

**ROMANJE PO POTEH NOVE ZAVEZE
IN DELU STARE ZAVEZE**

**s škofom dr. Jurijem Bizjakom,
in zlatomašniki 2020 ter 2021**

**od 17. do 25. avgusta 2021
[prestavljeno: od 7. do 15. aprila 2021]
letalo / avtobus, 9 dni / 8 noči**

Program: 1. dan: 17. 8. Polet v Tel Aviv, pristanek zvečer, sv. maša, namestitev v hotelu v Betlehemu.

2. dan: 18. 8. Dan za STARO ZAVEZO: Beršeba z obiskom Abrahamovega središča, sv. maša, nadaljevanje po puščavi mimo Dimone do Eilata, večerja, prenočevanje.

3. dan: 19. 8. Dan za STARO ZAVEZO: sv. maša v kapeli Eilatu, obisk parka Timna in svetega šotora, povratek v Jeruzalem, prenočevanje.

4. dan: 20. 8. JERUZALEM: Božji Grob, sv. maša, Coenaculum, Getsemani, Oljska gora, nočitev v Jeruzalemu.

5. dan: 21. 8. ... pojdem v Galilejo: obisk Qasr al Yahud (kraj krščenja ob Jordanu, biblična Betanija), najstarejšega mesto na svetu, Jeriha, sv. maša, Kana Galilejska, namestitev v Nazaretu.

6. dan: 22. 8. Nazaret: Bazilika Oznanjenja, sv. maša, obisk sinagoge, sv. Jožef, Tabga, Kafarnaum, Golan, povratek v Nazaret.

7. dan: 23. 8. Gora Tabor, sv. maša, skozi Samarijo, Jakobov studenec, Samarijani, Sebasta, namestitev v Betlehemu.

8. dan: 24. 8. Betlehem: sv. Hieronim, sv. maša, Pastirske poljane, Ein Karem, nočitev v Betlehemu.

9. dan: 25. 8. SKLEPNA SLOVESNOST, sv. maša pri sv. Petru v Jafi, odhod domov.

CENA romanja je 1.220 €, pri udeležbi nad 40 oseb; če je romarjev pod 40, se cena zviša za 60 €, če je romarjev 20, se cena zviša za 100 €.

V ceno je vključeno: letalski prevoz, avtobusni prevozi v Izraelu, vstopnine za kraje, ki so navedeni v programu, polpenzijska namestitev v 2 ali 3 posteljnih sobah, hrana zjutraj in zvečer, nezgodno zavarovanje tujina, vodstvo romanja. V ceno niso vključene napitnine za šoferje in strežno osebje v hotelih - 30 € na osebo. Doplačilo za enoposteljno sobo - 190 €. Možnost okrepčila čez dan (kosilo) bo lahko na željo v lastni režiji.

PRIJAVA: prijavite s spletno prijavnico na strani Komisariata za Sveto

deželo, po prejemu prijavnice vam pošljemo podatke za plačilo akontacije romanja (470 €); prijava je potrjena, ko je poravnana akontacija, navesti je potrebno ime in priimek točno tako, kot je v potnem listu, številko potnega lista ter datum veljavnosti (ob začetku potovanja mora biti veljaven vsaj še 6 mesecev), naslov ali e-pošto, navedite osebo s katero želite biti v sobi (ime in priimek), oz. da želite imeti enoposteljno sobo. Prijave sprejemamo takoj - do zasedbe mest. Zavarovanje možnosti odpovedi romanja lahko uredite na Komisariatu. Natančnejše napotke za romanje boste dobili 15 dni pred odhodom, kakor tudi podatke za drugi del plačila.

p. Peter Lavrih, ofm

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134
www.sveta-dezela.si
komisariat@rkcs.si

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

Pozabljene spretnosti

Sirup iz smrekovih vršičkov

Pomlad je najboljši čas, da se podamo v gozd in naberejo mlade, svetlozelene smrekove vršičke. Nabiramo jih lahko tja do konca junija.

Moja stara mama je iz njih vsako leto naredila sirup in z njim lajšala težave pozimi, ko smo smrkali in kašljali. Sirup vsebuje veliko vitamina C, ki okrepi imunski sistem, pa tudi pomembne minerale, predvsem kalij in magnezij. Razkužuje dihalne poti, čisti kri in sluznico.

Vršičke naberejo na obronkih gozda, čimbolj stran od cest in naselij. Potem na dno velikega kozarca nasujemo plast vršičkov, plast sladkorja, spet vršički ... To ponavljamo, dokler kozarec ni poln. Običajno damo bel sladkor, lahko pa tudi rjavega ali celo med. Kozarec zapremo in ga postavimo na okensko polico, kjer je veliko sonca. Tam ga pustimo cel mesec ali celo kakšen teden dlje, dokler se sladkor ne stopi in nastane sirup. Vsebino precedimo, prelijemo v čiste stekleničke in postavimo v temen, hladen prostor. Sirup uživamo po žličkah, lahko ga zmešamo z vodo in pijemo kot sok ali pa z njim osladkamo čaj.

Pa prijetno nabiranje in veliko zdravja vam želim!

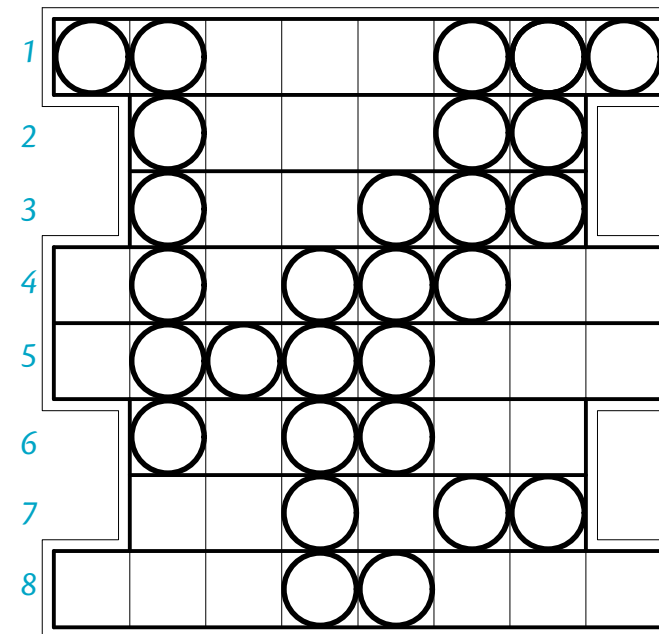
Nagradna zlogovna izpolnjevanica

Iz zlogov, podanih po abecednem redu, sestavite osem besed, ki jih zahtevajo opisi, in jih vodoravno vpišite v lik. Ob pravilni rešitvi boste na označenih poljih dobili po evangelistu Mateju zapisani odlomek iz Jezusovega govora o sodbi ob koncu časov.

Sestavil: Matej Pavlič

1. prebivalec gručastega naselja pod Menino planino,
2. celota predpisov, pravil, ki urejajo kako družbeno področje,
3. bakterije paličaste oblike,
4. tvorba, oblika na koži, po kateri se osebek razlikuje od istovrstnih osebkov,
5. velika valjasta posoda za shranjevanje tekočin,
6. visok ženski glas,
7. narodno Marijino svetišče in najbolj obiskana božja pot na Slovenskem, ki jo upravljajo frančiškani,
8. drugo ime za Kristusa.

BA – BREZ – CI – CIS – ČAR
– HIN – JE – JEC – LI – LI – ME
– NA – NJE – PRAN – SIS –
SO – TEM – TER – TU – ZNA
– ZVE

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

Problem današnjega časa ni atomska energija, ampak človekovo srce!

Na uredništvo ste poslali 26 pravih odgovorov.

Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: **Mojca Modrijan**, Raskovec 35, SI-1360 Vrhnika.
2. nagrada: **Marija Čermelj**, Poklukarjeva 20, SI-1000 Ljubljana.
3. nagrada: **Barbara Sladič**, Slavka Gruma 80, SI-8000 Novo mesto.

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor) do 10. junija 2021. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Christian Gostecnik OFM: Zakaj se te bojim?;
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

Christian Gostečnik OFM

NEVROZKANOST IN RELACIJSKA DRUŽINSKA TERAPIJA

Relacijski družinski model predpostavlja, da posameznikovi zgodnji odnosi s starši in pomembnimi drugimi, zelo radikalno vplivajo na vse kasnejše pomembne odnose v posameznikovem življenju. Vedno znova si bo izbiral, predvsem intimne partnerje, na osnovi teh zgodnjih izkušenj, ki so globoko vtisnjeni v njegov nezavedni psiho-organski spomin. Relacijska terapija zato skuša, ravno na osnovi sakralnosti intimnih odnosov v sedanjosti, preoblikovati stara, še tako travmatična izkustva v odnose, ki osrečujejo.

format 15 × 20,5 cm
trda vezava
obseg 432 strani
cena 20 €

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

